

El govern accepta que De Gispert renunciï a la Creu de Sant Jordi

L'expresidenta del Parlament va comunicar per carta a l'executiu que posava la distinció a disposició de Quim Torra

Maite Carranza.
Espectora P32,33

“Per pagar unes ulleres cal vendre cent llibres”

EL PUNT AVUI
Avui, a les 21.00 h

Busques el millor per a la teva llar? **Ho tenim!**

MacMobles Cañellas
Sant Josep, 8 - Mataró - T. 93 790 20 72
www.macmobles.cat

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIMARTS • 7 de maig del 2019. Any XLIV. Núm. 14990 - AVUI / Any XLI. Núm. 13860 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT VOL VIURE EN LIBERTAT P6,7

Via lliure a Europa

CALBOT • El jutjat contradiu la JEC i imputa a Larena la situació dels exiliats

DRET • Puigdemont emprendre accions legals contra la Junta per abús de llei

Pedro Sánchez i Pablo Casado, ahir a La Moncloa en la primera reunió després de les eleccions ■ EMILIO NARANJO / EFE

Casado recorrerà al TC

EL PUNT AVUI
Avui, a partir de les 10.00 h

Tot el judici de l'1-0, en directe a El Punt Avui TV. Avui, a partir de les 10.00 h

Nacional P12,13

Caps dels Mossos neguen l'acusació de passivitat

Declaren alguns comandaments al Suprem

Nacional P10,11

Reconeixement als alcaldes de Catalunya

#CATALUNYALLIBERTAT ELECCIONS

L'anàlisi de **Calella** P16,17

Debat sobre la prioritat entre els veïns i el turisme

Cap de llista de la CUP-Capgirem Barcelona P18-20

Anna Saliente

“O es governa per als poders fàctics o per a les classes populars”

BAR ALSUS

Des de 1994
Especialitzat en tapes
Esmorzars de forquilla i ganivet

Ronda Paisos Catalans 86 MATARÓ · Tel. 93 757 46 76

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Isabel-Clara Simó

TV3 i els ultres

Què, senyora Álvarez de Toledo? Què en farà, de la seva denúncia a TV3, que ha marcat un golàs aquests dies electorals mentre vostè s'enfonsava? I vostè, senyora Arrimadas? Què en farà de la dimissió que va regalar al director de TV3? Vol que parlem dels resultats del PP a Catalunya?

I tanmateix els insults es perpetuen: ni sabeu què és un cop d'estat ni sabeu que no és correcte el mot *separatisme*, perquè no es pot separar el que mai no ha estat unit.

A veure si per fi ho tenim ben clar: no voleu un referèndum perquè en sabeu d'antuvi el resultat. I és que hi ha una aclaparadora majoria a favor de la independència.

De fet, les eleccions us fan por, perquè som majoria, i per això no sabeu com resoldre algun conflicte derivat de la vostra por, com ara el judici del Tribunal Suprem espanyol al procés.

La cultura, llegir llibres, us estalviaria molts dels ridículs que protagonit-

Ens fem creus de la involució, cap als anys 30. I sí, la propaganda, els insults i la por de la llibertat són els mateixos

zeu. La distància que ens separa és la que hi ha entre "Els carrers seran sempre nostres" i "A por ellos", expressions molt profundament significatives. Quan dieu que vosaltres sou la democràcia és que ignoreu què vol dir *democràcia*. I quan dieu que nosaltres som supremacistes, oblideu que els antiimmigració són precisament els fanàtics de Vox i els aplaudiments callats que vosaltres els atorgueu.

Ara mateix tinc a les mans un reportatge que ha sortit a l'admirable setmanari *La República* sobre els indults més famosos. M'he posat les mans al cap sobre algunes formes d'indultar criminals des de principis de segle fins avui. I és que Franco no va morir, malgrat les aparences de normalitat, ni hi va haver cap ruptura, sinó una anomenada *transició*, en què es repetien els tics de la dictadura.

Ens fem creus de la involució, sembla que global, cap als anys 30 del segle passat. I sí, la propaganda és la mateixa, els insults són els mateixos i la por de la llibertat és la mateixa. Ai, Mare de Déu Senyor!

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Tintín a Veneçuela

A la comèdia *Avanti!* de 1972, Billy Wilder planteja un conflicte amorós en una illa del Mediterrani de jurisdicció italiana. Es converteix en conflicte diplomàtic, i hi ha d'intervenir el govern dels Estats Units. Un home que és la viva imatge de Henry Kissinger es trasllada a l'illa amb un avió oficial. Quan hi són a prop, el pilot li diu amb intenció purament paisatgística: "Aquí a l'esquerra es pot veure Grècia." L'il·lustre passatger li respon: "Grècia a l'esquerra? Mai, mentre jo sigui secretari d'estat." Llavors Grècia es trobava sota el règim dictatorial dels anomenats coronels, naturalment amb el suport dels Estats Units. El món occidental, com és sabut, estava dividit en dues meitats. Una meitat corresponia a la Unió Soviètica, que mirava que els "seus" països no girassin a la dreta, i l'altra meitat era supervisada pels Estats Units, que no tolerava desplaçaments a l'esquerra ni a Xile, ni a l'Argentina, ni a Grècia, ni —ja que parlem d'aquest mar estratègic— a Espanya. La Xina quedava llavors molt lluny i era una mica ignota. Ara la Xina i els xinesos

“El temps dels cops d'estat expeditius de Kissinger ha passat

han pres posicions pertot. Rússia, un cop el Mur caigut, se sent lliure de la cotilla que li marcava els límits i es belluga pel món sencer. Donald Trump voldria imitar l'expeditiu Henry Kissinger i imposar ara mateix a Veneçuela un règim que li fos favorable per la via tradicional del cop d'estat, i es troba que li surten russos i xinesos per tots cantons fent valer els seus drets o la seva força sobre el país amb molt de petroli. A Kissinger, li van acabar concedint el premi Nobel de la pau. No és descartable que fos fruit d'un cop de força sobre els acadèmics del nord de l'Atlàntic Nord, perquè, si no, no s'en-

tén la deferència. Trump també aspira al premi. Va pensar que l'obtindria fent-se amic de Corea del Nord. De moment, els acadèmics s'han mostrat renuents. No sé si pensa que la seva intervenció a Veneçuela el beneficiarà en aquest sentit. Kissinger va compartir el Nobel amb un dirigent vietnamita. Trump ha parlat amb Putin. Però i els xinesos? Serà aquest cop compartit per tres? Cuba també es belluga per Veneçuela. Abans Cuba era una incursió soviètica a Occident. Ara quins interessos obeeix?

El cop d'estat a Veneçuela es dilata. Cada dia el personatge que pretén usurpar el poder canta victòria i cada dia ha de rectificar. El govern ni tan sols el fa detenir, sinó que circula lliurement. L'exèrcit un dia sembla que li vagi a favor i l'endemà, en contra. Kissinger encara es viu: "En el meu temps..." El seu temps ha passat. Ara s'imposa el de Tintín: el general Tapioca i el general Alcàzar barallant-se per governar un país empobrit, amb Bordúria, Sildàvia i ara la Xina conspirant. Als àlbums visionaris de Tintín els xinesos ja tenien molta presència.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/82i8ex>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Tres tasses! Tres!

No és només que el president Carles Puigdemont hagi deixat en fora de joc el Tribunal Suprem i els jutjats contenciosos administratius de Madrid, i que ahir aquests haguessin d'acceptar definitivament que ell, Toni Comín i Clara Ponsatí poden ser candidats a les europees; no és només això, deia, sinó que és la tercera victòria de Puigdemont en el terreny judicial. Ho va fer a Bèlgica, quan hi va aterrar a finals del 2017 i la justícia d'aquest país li va donar empara legal. I ho va tornar a fer un any després, en ser detingut –i fins i tot empresonat– a Alemanya. No vols caldo? Tres tasses. Tres. En tres ocasions a Puigdemont la justícia espanyola l'ha donat per enllestit (i la premsa espanyola –i alguna de la catalana– ho ha aplaudit fervorosament tractant-lo d'eixebrat), i en tres ocasions Puigdemont ha reviscolat. Alguna cosa deu tenir, ell i el seu equip d'advocats, que, cada cop que un el do-

“I què passa ara amb els membres de la JEC que van vetar Puigdemont tot i l'advertència del seu president i vicepresident? Res?

na per ofegat –en algun moment, fins i tot alguns de les seves pròpies files–, no només se'n refà, sinó que d'aquestes batalles en surt enfortit. Ahir, el titular del jutjat contenciós administratiu número 9 de Madrid fins i tot va anar més enllà i, a banda d'avaluar la candidatura de Puigdemont a les europees, va apro-

fitar per donar un clatellot al jutge Llaena. “És indiscutiblement fals que la situació de rebel·lia processal [en què Puigdemont, Comín i Ponsatí es troben a Espanya] els sigui imputable personalment”, deia al jutge, que aclariria que si els tres exiliats són vius políticament i es poden presentar a les eleccions és, en tot cas, i al seu entendre, per culpa del jutge Llaena, que va desactivar l'euroordre. Patapam! Clatellot! Per això em pregunto ara quin clatellot rebran els membres de la Junta Electoral Central que, tot i els arguments expressats pel seu president i el seu vicepresident, van decidir dies enrere invalidar els candidats de la candidatura europea de JxCat. Admetran que la seva era una decisió política, un acte de venjança? Assumiran, em pregunto, alguna responsabilitat? Temo que la mateixa que la jutgessa Lamela pels dos anys de presó preventiva de Sandro Rosell.

EDITORIAL

Una imatge esperpèntica

La decisió judicial que reconeix el dret de Carles Puigdemont, Clara Ponsatí i Toni Comín a encapçalar la candidatura de JxCat a les eleccions al Parlament Europeu posa en evidència la parcialitat i la falta de credibilitat de la Junta Electoral Central com a àrbitre neutral dels processos electorals. La JEC ha tergiversat la llei per seguir la consigna d'apartar Puigdemont de la política i menystenir així els drets dels candidats, els dels electors i, en definitiva, el pluralisme polític. El fet en si és greu i genera inseguretat jurídica per la parcialitat i inconsistència legal de la decisió, però també per la imatge esperpèntica d'uns tribunals, passant-se la patata calenta d'una decisió que no volen prendre, perquè protegeix l'expresident a l'exili, però que no poden deixar de prendre per no enfrontar-se a l'escàndol d'una desautorització segura i, en aquest cas, ràpida del Tribunal Europeu de Drets Humans.

Més enllà de la nul·la imparcialitat dels òrgans administratius i jurisdiccionals espanyols en tot el que fa referència al procés sobiranista i del ridícul del PP i Cs acusant Pedro Sánchez que la fiscalia (ni el Suprem, ni el contenciós, ni els juristes experts) no s'hagi sumat al despropòsit de la JEC, és positiu que Puigdemont, Ponsatí i Comín siguin finalment candidats; és positiu que s'hagi reconegut, aquest cop sí, la vigència dels seus drets fonamentals i que hagin estat respectats. Però en el fons el que emergeix d'aquesta situació és la falsedat de la imatge que a Madrid s'ha fabricat de Carles Puigdemont com a fugit, pròfug, colpista i enemic públic número u dels espanyols. Una imatge gens compatible amb la normalitat legal i política d'un ciutadà que es presenta lliurement a unes eleccions i que pot ser escollit i participar de l'acció política del Parlament Europeu.

De reüll

Eva Garcia Pagán

Voteu a la Cambra

Amb un retard més que considerable, finalment se celebren les eleccions per renovar el president (i la junta directiva, és a dir el rumb i l'orientació) de la Cambra de Comerç de Barcelona (a la resta de cambres també), que, encara que ho sembli, no és un càrrec vitalici. Cinc candidatures aspiren a rellevar Miquel Valls de la presidència d'una entitat que de vegades ha mirat més cap a Madrid que cap a la plaça de Sant Jaume. D'entre els candidats, n'hi ha de continuistes, de renovadors i de rupturistes. Enric Crous i Josep Maria Torres; Equip

Dels 60 membres del ple, 40 es trien ara. La resta són grans grups

Cambra Tusquets (Carles Tusquets); 50 a 50. Lideratge Compartit (Carol Daunert); Anem per Feina (Ramon Masià), i Eines de País (Joan Canadell). Però, més enllà de qui sigui el triat, el que és important és anar a votar. Dels 60 membres del ple, 40 es poden triar ara i, dels altres 20, 14 llocs se'ls reserven les

empreses que fan una aportació anual mínima de 75.000 euros, és a dir grans companyies el centre de decisió de les quals potser s'ha mogut aprofitant el decret espanyol de marxa d'empreses. Els 6 restants els triaran les patronals. Si som un territori de pimes, caldrà que aquestes estiguin als òrgans de representació i als grups de pressió econòmica. Que s'escolti la seva veu.

Demà es pot votar a les onze seus territorials: Barcelona, Badalona, Berga, Granollers, l'Hospitalet de Llobregat, Igualada, Mataró, Sant Feliu de Llobregat, Vic, Vilafranca del Penedès i Vilanova i la Geltrú. Feu-ho.

Les cares de la notícia

DIRECTORA GENERAL DE MEMÒRIA DEMOCRÀTICA

Gemma Domènech

Memòria i dignitat

En l'acte de diumenge en record de les víctimes catalanes del camp d'extermini de Mauthausen, la directora de Memòria Democràtica va tenir l'encert i la dignitat de citar Raül Romeva, que és qui va inaugurar la placa de la Generalitat, i la seva condició actual de pres polític.

ESCRITORA

Maite Carranza

La lectura dels més joves

L'autora barcelonina té una llarga trajectòria com a guionista i escriptora amb una seixantena de títols que li han reportat una vintena de premis. Les darreres novetats són *L'alè del drac* (La Galera), premi Ruyra de novel·la juvenil, i *Safari* (Edebé), premi Edebé de novel·la infantil.

PRESIDENT DE L'UNI GIRONA

Cayetano Pérez

Èxit total

L'Spar Citylift Girona va guanyar la lliga femenina de bàsquet per segon cop en la seva història. Un èxit esportiu històric que mostra el valor de la bona feina del club per construir un projecte potent a la pista i a la graderia, tal com es va demostrar amb la presència de 5.500 espectadors diumenge a Fontajau.

Tal dia
com
avui fa...

1 any
Dades protegides
Entra en vigor la normativa europea que ha de protegir els drets dels consumidors a internet. L'usuari podrà accedir als bancs de dades.

10 anys
El miracle d'Iniesta
Un gran gol d'Iniesta en el minut 92 (1-1) salva una derrota que ja es cantava i enfonsa el Chelsea. Després de la lliga, ara la Champions.

20 anys
Pau a Kosovo
Occident i Rússia pacten un pla per a Kosovo amb punts bàsics per resoldre. L'OTAN s'oposa al parer rus i mantindrà els atacs fins que Milosevic no cedeixi.

Full de ruta

Miquel Riera

Els pòsters de l'odi

Segur que molts dels lectors recorden encara la col·lecció de més de trenta pòsters de natura i biodiversitat dels Països Catalans que aquest diari, la revista Presència i la Fundació Territori i Paisatge, de Caixa Catalunya, vam publicar fa uns anys. Són làmines, gairebé totes amb il·lustracions del dibuixant naturalista Toni Llobet, i amb direcció del biòleg Jordi Sargatal, que van tenir un èxit notable, per la qual cosa encara se'n troben a moltes cases, escoles, restaurants, centres de natura i altres institucions d'arreu del país. Qui vulgui se'ls pot descarregar també de manera gratuïta a la pàgina de l'actual Fundació Catalunya la Pedrera, que ha recollit el patrimoni de les fundacions de l'antiga caixa d'estalvis catalana. Tot plegat va ser el fruit d'una ingent tasca, que vaig tenir l'honor de coordinar, en la qual van col·laborar els principals experts en cada àmbit per recollir, de manera molt didàctica, la biodiversitat d'arreu dels Països Catalans.

El que no vam pensar mai és que els pòsters esdevindrien motiu d'agreument polític, com ha passat aquests dies a Vall-de-roques, al Mataranya, a la Franja de Ponent. La polèmica va sorgir el 28-A, quan alguns dels pares que van anar a votar a l'escola van descobrir, es veu que "astorats i indignats" que en una de les parets hi penjaven cinc dels pòsters esmentats. El mateix dia, una plataforma el nom de la qual ja ho diu tot, Aragoneses No Hablamos Catalán, va denunciar públicament els "fets" [sic] assegurant que en una escola de Vall-de-roques "s'adoctrinava els nens amb pòsters dels Països Catalans". Ciutadans va afegir més llenya al foc en la línia que tothom pot imaginar (la seva maldat i ignorància són inabastables), mentre que l'escola va defensar que "volem veure adoctrinament catalanista" en els pòsters responia únicament al "clima de crispació política actual".

"El mal només és en els ulls d'aquell que ho mira", ha dit, indignat per la polèmica, Lorenzo Latorre, el director de l'escola, tot explicant que ningú al centre havia donat importància als "Països Catalans" del títol dels pòsters i sí, en canvi, n'havia valorat molt positivament el contingut. Tot plegat, fruit d'un odi cap a allò català sembrat per aquells que només miren pel seu rendiment polític. Com l'ou de la serp dels nazis als anys trenta. Misèria.

Tribuna

Jordi Cervera. Periodista

Testament

Som un país estrany, amb coses bones i coses dolentes, és clar. Una de les dolentes és una mena de xovinisme cec que ens porta a considerar-nos els millors entre els millors i que ens impedeix la més mínima autocrítica. I una altra és el nul respecte que sentim per la tradició quan aquesta no serveix per avalar o ratificar algun postulat polític. Fa anys que estem abocats a una política cultural d'aparador que ens ha permès, per exemple, poder rebre piulades d'escriptors morts però que, per contra, no facilita que aquests autors siguin coneguts, comprats i estudiats.

UN CAS especialment flagrant és el de Joaquim Carbó. En altres tradicions culturals molt més respectuoses amb la gent que ha marcat moltes de les bases culturals que encara es mantenen vives, seria un personatge absolutament divinitzat. *La casa sota la sorra* un *long-seller* brillant i cobejat amb 91 edicions, les apostes serioses per la literatura de gènere amb Ofèlia

Dracs, una obra per a adults moderna i compromesa que no ha rebut mai el suport merescut de crítica i de públic o la seva aportació vital a la literatura infantil i juvenil a través de *Cavall Fort*, per no parlar del centenar llarg de llibres de la seva biografia.

DONCS EN LLOC de tenir un lloc reservat a l'Olimp dels autors indiscutibles que poden viure bé de la seva obra, va haver de combinar l'ofici d'escriure amb la banca i ara ho fa amb la jubilació. I ves per on, no són les institucions culturals del país les que el valoren (ja se sap que, si no hi ha centenari pel mig, no cal fer res) i ha de ser una editorial jove i arriscada, Males Herbes, la que juga fort fent justícia i apostant per un valor sòlid, segur i incombustible com ell. Ricard Planas i Ramon Mas han editat *Va com va!*, la reedició d'*Els orangutans*, del 1967, i ara *Testament*, un llibre que als seus 87 anys, demostra una habilitat, una ambició i una professionalitat que no fan altra cosa que corroborar que és un dels grans i que mereix tot el respecte i la

consideració. Mirant de no airejar gran cosa, és la història d'un escriptor vell que veu com se li escapa el temps i decideix passar al seu veí les notes amb els plantejaments argumentals de les novel·les que creu que ja no podrà escriure. El noi mira de posar-hi ordre i no pot evitar reflexionar sobre el que hi ha a l'interior i convertir-se en part implicada en el camí de la documentació, de la reflexió, de la construcció d'un text narratiu.

TRES ESBOSSOS REALS de novel·les que formen l'esquelet d'aquest *Testament* i un joc metaliterari brillant i molt ben portat que cavalca pels límits de la realitat i de la ficció. Personatges poderosos i la sempre inevitable i desagradable sensació d'enfrontar-se a un escriptor de primera línia que no ha tingut l'escalf polític i social que mereix la seva persona i la seva obra, la qual cosa confirma una vegada més que som un país de centenaris i d'aparadors mediàtics però de poques o nul·les realitats tangibles i necessàries. Visca Joaquim Carbó!

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Qui jutja el jutge?

■ Llegint, aquests dies, sobre el cas de Sandro Rosell i Joan Besolí he sentit calfreds d'imaginar pel que han hagut de passar. Ara estan en llibertat, però en total han estat 463 dies en presó preventiva. És a dir, pràcticament dos anys tancats i barrats, tot i ser innocents. És obvi que cal fer una revisió del nostre sistema legislatiu i judicial. Considero molt important fer un exercici de reflexió, per part de tota la societat (en general) i de fiscals i jutges (en particular), per aconseguir que fets així no es tornin a repetir. No entenc que una jutgessa els posi en presó preventiva durant dos anys i una altra els concedeixi la llibertat sense càrrecs. No m'explico com pot haver-hi una diferència tan gran respecte a la interpretació de les proves i l'aplicació de la llei. Estem indefensos, els ciutadans, davant la justícia? Per què el

Consell General del Poder Judicial no fa res al respecte? Qui jutja els jutges?

ARMANDO CORROCHANO
Ripollet (Vallès Occidental)

Importància real o relativa de Twitter

■ La darrera polèmica provinent de Twitter em duu a valorar la importància d'aquest nou mitjà de comunicació. En dades oficials, Espanya és el 10è país en nombre d'usuaris, amb un total de 6,34 milions. Evidentment, no significa que tots aquests comptes pertanyin a una sola persona o estiguin en actiu (hi ha comptes falsos, persones que en tenen més d'un i d'altres d'inactius). Agafant igualment aquestes dades, això suposaria que un 7,3%, com a màxim, de la població de l'Estat espanyol té un compte. Amb aquest percentatge sembla desproporcionada la importància donada a les polèmiques nascudes

en aquesta xarxa. Tot i això, no s'han de menysprear les seves qualitats i la capacitat d'influència en la societat, però sent conscients tant de la representació real que suposa com de les normes implícites en aquest mitjà social.

JORDI SEGURA
Barcelona

Contes censurats

■ Resulta curiós que en nom d'un criteri purificador d'idees sexistes i de valors contaminants es vulgui establir un índex de contes tradicionals prohibits. Quan algú fa retirar de la biblioteca escolar *La caputxeta vermella* o la *Blancaneu*, no trigarà a fer-ho amb *El gat amb botes* perquè pot induir els infants a falsificar títols i màsters en un futur o amb *Hänsel i Gretel* perquè el forn de la bruixa pot generar idees genocides.

En els cursos de voluntariat educatiu, els infants em demostren cada dia que la veritat

de la seva vida és molt diferent de la dels adults, però saludablement discernible amb un bon acompanyament. Els pares de les criatures han d'exercir menys el rol de censors i compartir més lectures amb els fills. Defugir responsabilitats en nom de falses obligacions pot ser molt gratificant però no soluciona el problema. Els comportaments sexistes i humiliants no s'eliminen censurant llibres als infants, sinó oferint-los a casa uns veritables referents per a la igualtat de gènere.

Bettelheim, Propp, Tolkien o Rodari van deixar-nos textos fonamentals on descriuen les funcions dels personatges en els contes populars que conformen una realitat que els infants saben discernir a la perfecció. El més trist, però, és que aquesta realitat topa amb el prejudici fàcil de molts pares de criatures.

MÀRIUS ARMENGOU
Barcelona

La frase del dia

“Aquest senyor [Carles Puigdemont] no viu a Catalunya; que es presenti per Waterloo”

Andrea Levy, VICESECRETÀRIA D'ESTUDIS I PROGRAMES DEL PP

Tribuna

Jordi Cabré. Escriptor

Realisme

Això és el que hi ha. Siguem realistes. No es poden creuar els semàfors en vermell. No es pot nedar contra corrent. No es pot matar tot el que és gras. No es poden tallar els espaguetis abans de menjar-los. Bé, en tot cas és pecat. No em pots dir això que em dius. Perquè no, perquè no m'ho pots dir. D'això no se'n pot parlar. Això no es toca. Això és impossible. Cal assumir la realitat. Cal tocar de peus a terra. Cal complir sempre la llei. Espanya és una, gran i indivisible. Què diu el teu DNI? Aquesta és la realitat, i el que tu sentis sobre la teva identitat és pura ficció. Superman no existeix, desenganya't: Clark Kent és el personatge real. La Catalunya real és la que diguem nosaltres, la resta són relats romàntics i nacionalistes. Nosaltres som la Catalunya real, nosaltres som la Barcelona real. Disney no et parla de la vida real, ni de fer-te gran, ni de vèncer els teus límits: només princeses. En poden dir matrimoni, però en veritat dos homosexuals no fan un matrimoni: va, per favor. Siguem realistes. El toro no pateix. El dret a l'autodeterminació no existeix. L'eutanàsia és matar, i matar és matar. Si la noia no s'hi va negar, potser és que era consentit. No hi ha més cera que la que crema. No es pot estirar més el braç que la màniga. No pots anar així per la vida.

AQUESTS PITS NO SÓN REALS. Sí, ja sé que puc tocar-los i que són aquí mateix, però no són reals. Els llibres de ficció no són reals, haurien de dir-se llibres de mentida. La ficció no és real. La ficció no serveix de res. Si a partir dels 35 escriptors novel·les és que no vius en aquest món. Mira'm a mi, a mi dona'm coses tangibles, coses segures, coses de dret a llei. El més important de la nostra parella és que tenim un projecte. Bé, ja ho sé, això és el que diria un enginyer industrial, però ja se m'entén. Espanya és un estat social i democràtic de dret.

La realitat és que t'has de dedicar a allò que et doni diners, deixa't d'històries. Sentit pràctic, nano. Sentit pràctic, noia, el món no està fet per a dones astronautes. Sentit pràctic, queda't amb allò que tens, no val la pena mirar més enllà. On estaràs millor que on has estat sempre? Ets massa gran per a mi. Ets massa jove per a mi. Sigues realista, hi ha coses que no poden ser. Hi ha coses que no pots canviar. Hi ha coses que són com són i ja està. Jo et diré el que et convé, que és el que ha convingut a tot el món durant segles. Sigues realista, capità Colom, més val que tornem perquè això de les Índies sembla que no arriba. Sigues realista, Vaiana, com a la teva illa no estaràs enlloc. Si-

“Això no s'ha fet mai. I per alguna raó no s'ha fet mai, i per això no cal provar-ho

gues realista, la teva mare no podrà tornar a caminar. Sigues realista, la llei de la gravetat no es pot vèncer. Sigues realista, Jules Verne, no podem mai volar fins a la Lluna. Espanya no s'ho pot permetre, aniria contra les seves pròpies lleis. Europa no ho permetrà, aniria contra els seus propis tractats. La llei és igual per a tothom. Els tribunals espanyols són imparcials, així ho diu la llei. I si no ho són, amic meu, sigues realista i assumeix-ho: sí, això és el que hi ha. T'ho vinc dient des del principi d'aquest article.

CATALUNYA NO ÉS una nació, perquè no ho diu cap llei. El valencià i el balear són les llengües de València i de les Balears, com a Suïssa es parla el suís. Això no es fa. Això no es diu. Això no s'ha fet mai. I per alguna raó no s'ha fet mai, i per això no cal provar-ho. Fes-me cas a mi. Fes cas a la veu de l'experiència, mira que bé que m'ha anat. No, pare, no m'agraden els homes. No, mossèn Joan, no ha passat res. Ha estat tot culpa meva. Són coses que passen, o que no passen, perquè no han passat. No he vist res. Això de la Sagrada Família jo ja no ho veuré. Això de la independència jo ja no ho viuré. Feu-ho vosaltres, que sou joves. Siguem realistes: no es pot ser *superwoman*, algú ha de tenir cura dels fills. Siguem realistes, el món està muntat així des de fa massa segles. No és bo assumir riscos. Els amors difícils només acaben funcionant a les pel·lícules. No es pot espremer llimona damunt d'una paella, és pecat. Sí, com allò dels espaguetis, però pitjor. Si no fos pel context, seria capaç de més coses. Però el context és el context, i el meu Show de Truman és perfecte. No discuteixis la meva bombolla, no toquis el meu Matrix. Aquí tot és com ha de ser, com diu el guió. Aquí tenen cura de mi, aquí res no pot anar malament. Desenganya't d'una vegada: això és el que hi ha. Aquest és el món real.

De set en set

Enric Serra

Les veritats ofenen

El PSOE ha guanyat aquestes darreres eleccions generals espanyoles oposant a la bel·licositat de la dreta una opció aparentment

moderada i dialogant. Però aquests valors, per més que els neosocialistes se n'omplin la boca i el material de propaganda, no formen part del seu codi de conducta sinó només d'un transitori manual d'estratègia. Tant és així que, quan es troben en circumstàncies incòmodes, els surt de dins el rebrot de prepotència inherent de qui ja fa molts anys que ha deixat de ser portaveu dels ciutadans per passar a ser part orgànica del mateix Estat. Les manifestacions de Josep Borrell i dels altres "barons", presoners d'estatus oficials i de portes giratòries, són els pòsits més contaminants d'aquesta actitud i també el llevat de les sortides de to dels qui ara es presenten com els seus relleus. Com el de la ministra Dolores Delgado, que aquest cap de setmana passat va abandonar l'acte d'homenatge a les víctimes catalanes del nazisme perquè la directora general de Memòria Democràtica de la Generalitat, Gemma Domènech, va fer esment de Raül Romeva i de la resta de presos polítics.

Si el PSOE és incapaç d'aguantar que li parlin en públic de presos polítics és perquè ells mateixos són presoners de seva responsabilitat en l'aplicació de la repressió policial i judicial contra el referèndum de l'1-O. Una responsabilitat que van començar avalant amb el suport a l'aplicació de l'article 155 de la Constitució i que han mantingut evitant de retirar l'advocacia de l'Estat del judici al Tribunal Suprem o d'exercir la seva capacitat de tutela sobre la fiscalia.

Per tant, del PSOE no cal esperar-ne cap canvi de rumb. Dels qui sí que cal esperar-ne alguna cosa és dels que pensen que és possible negociar-hi. Si més no, que es treguin la bena dels ulls.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

De Gispert, disposada a renunciar a la creu de Sant Jordi

L'expresidenta posa a disposició del govern la decisió després de la polèmica

Auguren un altre estiu "complicat" al Prat

Foment diu que donarà una resposta més eficient a l'augment d'operacions

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Candidats a E

FET Els jutjats de Madrid es fan seus els criteris de la defensa i la fiscalia i aixequen el vet a Puigdemont, Ponsatí i Comín, que s'incorporen de nou a la llista **MÉS** La sentència recalca que la situació de rebel·lió només és imputable a Llarena per haver retirat l'ordre i no haver acceptat el lliurament acordat amb la justícia alemanya **REACCIÓ** El president a l'exili denunciarà la JEC

E. Ansola / E. Bella
BARCELONA

Puigdemont, Ponsatí i Comín tornen a encapçal·lar les llistes de Lliures per Europa després que la justícia espanyola s'hagi vist obligada a rectificar els criteris de la Junta Electoral Central, que els va expulsar de la candidatura amb arguments jurídics inexistents. La sentència, però, no ha agradat al PP, que ahir va anunciar que presentarà recurs d'empara al Tribunal Constitucional. Paral·lelament, Puigdemont va anunciar ahir noves mesures legals contra la Junta Electoral, a la qual té previst denunciar per prevaricació.

Tal com van insistir els quatre membres de la Junta Electoral que van emetre un vot particular al vet, així com els advocats de la defensa, la fiscalia, el Suprem i els jutjats contenciosos administratius de Madrid, els tres polítics catalans tenen tot el dret a formar part d'una llista electoral i a ser escollits per la ciutadania.

Així, i pel que fa a la problemàtica del cens, el magistrat Tomás Cobo, que signa la sentència, assenyala que la inscripció en el cens electoral "no és condició necessària per a l'exercici del dret de sufragi passiu", però, si ho fos, els tres candidats "estan indiscutiblement inscrits en el registre". Pel que fa al nucli del problema, el delictu de rebel·lió, Cobo és clar: "La rebel·lió no priva de la condició legal d'elector ni és una causa legal

Torra acudirà personalment a declarar al TSJC

El president de la Generalitat, Quim Torra, acudirà personalment a la seu del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) a declarar com a investigat per haver mantingut els llaços grocs en campanya electoral i no utilitzarà la prerrogativa de sol·licitar al jutge que l'interrogui al seu despatx. Serà dimecres de la setmana vinent, en plena campanya per les municipals i les europees, quan compareixerà al Palau de Justícia per declarar.

El president Artur Mas va

fer el mateix l'octubre del 2015, quan va acudir al TSJC com a imputat pel procés participatiu del 9-N. Milers de persones van acompanyar-lo a l'entrada, juntament amb prop de 400 alcaldes sobiranes amb les vares alçades.

D'aquesta manera, Mas tampoc va fer ús de la prerrogativa que permet als presidents de la Generalitat demanar al jutge instructor que els prengui declaració al despatx oficial, al Palau de la Generalitat, a diferència del cas contra els "indignats" acusats

d'assetjar el Parlament, en què Mas va ser interrogat per videoconferència durant el judici i, prèviament, en la fase d'instrucció, quan va respondre per escrit.

La data per a la declaració de Torra la va triar l'Oficina de la Presidència d'entre diversos dies de maig i juny proposats pel tribunal. Es preveu que assisteixin a la declaració, a més del fiscal superior de Catalunya, Francisco Bañeres, que firma la querella, un lletrat de Vox, que actua d'acusació popular.

d'inelegibilitat." I recorda que això es posa de manifest amb la recent candidatura de Lluís Puig en les eleccions espanyoles.

Toc d'atenció a Llarena

Però, a més a més, el magistrat recull les posicions ja expressades per la defensa i insisteix i recalca que la situació de rebel·lió processal en què es troben avui els candidats és direc-

El magistrat resol que no hi ha cap impediment jurídic

tament imputable a la decisió del magistrat instructor del Tribunal Suprem que va retirar unilateralment i per pròpia voluntat les ordres d'extradició emeses contra ells en la causa contra el procés independentista. Tenint en

compte, tal com assenyala el magistrat Cobo, que el tribunal de Schleswig-Holstein ja havia acordat el lliurament de Puigdemont sota certes condicions, considera que "és indiscutiblement fals que la situació de rebel·lió en la qual es troba a Espanya li sigui imputada a ell de manera personal".

Contra la nova resolució del magistrat del jutjat contencios administratiu número 9 de Madrid es pot presentar recurs al Tribunal Constitucional. De fet, ahir mateix, el president del PP, Pablo Casado, va anunciar que hi recorrerà. "A un pròfug de la justícia no se li hauria de donar el benefici de representar el seu país a les institucions comunitàries", va etzibar fent cas omís del pas de Puigdemont pels tribunals alemanys i de la seva estada a la presó fins que el van deixar en llibertat, només acusat d'un

presumptu delictu de malversació, per la qual cosa s'acordava el seu lliurament, que després va ser rebutjat.

presumptu delictu de malversació, per la qual cosa s'acordava el seu lliurament, que després va ser rebutjat.

presumptu delictu de malversació, per la qual cosa s'acordava el seu lliurament, que després va ser rebutjat.

Puigdemont contraataca

"Quan hi ha un abús de llei, no pot quedar impune; hem de defensar-nos", sentenciava ahir el president a l'exili tan bon punt es va conèixer la resolució del magistrat. Puigdemont advertia que adoptar resolucions per limitar candidatures que no agraden als membres d'un organisme com la JEC "és dinamita per a un sistema democràtic", motiu pel qual considera que cal "assenyalar els que estan fent una mala praxi". Més enllà de les possibles mesures legals que pugui emprendre contra els membres de la Junta Electoral Central, com ara denunciar-los per un delictu de prevaricació, Puigdemont es va mostrar satisfet amb el resultat fi-

als ciutadans, fet que significa que ell i la seva candidatura han estat objecte d'"un perjudici electoral" i que ara han de "recuperar el temps perdut".

"Tenim un problema logístic, perquè hi ha poc temps per imprimir milions de paperetes, però estem convençuts

L'APUNT Responsabilitats

Jordi Alemany

Desmuntat jurídicament el nou xou de la Junta Electoral Central (JEC) sobre l'elegibilitat de Puigdemont, Comín i Ponsatí per a les europees, amb la consegüent campanya electoral impagable que han fet a JxCat i a la seva candidatura de Lliures per Europa, ens quedava esperar que algú portés aquest organisme –o alguns dels membres– davant la fiscalia per la seva par-

cialitat política manifesta amb una fixació malaltissa per l'independentisme democràtic. El president Puigdemont ja ha anunciat que ho farà per prevaricació i mentrestant ens queda gaudir de les atzagaiades de Casado, que diu que hi recorreran al Constitucional, i de la reacció qualificant-ho de "vergonya" d'Arrimadas. I aquesta alegria tampoc ens la podran treure.

ELECCIONS

Europa

Les frases

“Quan hi ha un abús de llei, no pot quedar impune. Ens hem de defensar”

Carles Puigdemont
PRESIDENT DE LA GENERALITAT A L'EXILI

“Es vol dificultar la presència del president Puigdemont en les eleccions. Partim amb un clar desavantatge”

Laura Borràs
DIPUTADA ELECTA DE JXCAT AL CONGRÉS

“La democràcia espanyola no mereix aquest escarni. Hi recorrerem fins a l'última instància”

Pablo Casado
PRESIDENT DEL PP

que hi ha molta gent que les buscarà”, va afirmar des de Waterloo (Bèlgica). No en va, el vet de la Junta Electoral Central a Puigdemont també ha permès

posar la candidatura de Lliures per Europa a la primera escena de la política.

Obstacles i una empenta
La diputada electa de Junts per Catalunya al Congrés Laura Borràs va denunciar que el “defici” de l'Estat espanyol per perjudicar la candidatura de Carles Puigdemont ha endarrerit la impressió dels 5,5 milions de paperetes de la formació quan falten només tres dies per a l'inici de la campanya electoral –la nit de dijous a divendres– i en dificulta,

si no n'impossibilita, la tramesa a domicili, de manera que JxCat se situa en “un clar desavantatge” i concorre “en desigualtat de condicions”. “Es vol dificultar la presència del president Puigdemont, és una cursa d'obstacles”, va subratllar Borràs després de la reunió de l'executiva, però abans de tenir l'autorització definitiva de la Junta Electoral Central (JEC) per imprimir les paperetes. JxCat estudia fórmules alter-

natives per fer-les arribar als electors, sense concretar quines. L'eurodiputat Ramon Tremosa denunciava a Twitter que “el perjudici ja està fet i la JEC ja ha causat el dany que volia”.

El principal pro-

tagonista, Carles Puigdemont, es congratulava amb una piulada del “molt bon treball jurídic al darer de cada victòria aconseguida” i agraïa al diputat electe d'En Comú Podem al Congrés el suport mostrat a les xarxes socials. Jaume Asens havia piulat que “la democràcia i el dret” havien “guanyat”, i havia donat l'enhorabona públicament al president exiliat, al seu advocat Gonzalo Boye i als números 2 i 3 de la candidatura europea, Toni Comín i Clara Ponsatí.

El secretari d'organització del PSOE, José Luis Ábalos, va defensar que la justícia espanyola havia actuat “sense cap tipus d'interferència”

política en la decisió d'avaluar la candidatura europea de l'ex-president de la Generalitat i els exconsellers Comín i Ponsatí, malgrat que “molts s'entestinar-ho”.

“Cal respectar les decisions del poder judicial més enllà d'opinions i interessos”, demanava. Ciutadans considera una “vergonya” que la legislació espanyola, en contraposició amb d'altres d'eu-

ropees, va dir la portaveu, Inés Arrimadas, permeti que un “pròfug de la justícia” pugui presentar-se a unes eleccions, encara que va assegurar que respectaran les decisions judicials i ahir no van anunciar cap recurs en contra, a diferència del PP.

Tot i que els obstacles a la candidatura de Puigdemont han estat reals, el vet de la Junta Electoral Central podria haver actuat finalment de bumerang i esdevenir una em-

Lliures per Europa denuncia una campanya d'obstacles

pent a una candidatura que, recordem-ho, s'enfronta també a la llista republicana, que encapçala un pres polític, Oriol Junqueras, també processat en la mateixa causa independentista, però privat de llibertat a la presó de Soto del Real.

De fet, la participació dels presos polítics en les eleccions del 28-A ja va comportar més d'un maldecap jurídic als membres de la Junta Electoral, que finalment van haver de donar permís als candidats a la presó perquè poguessin participar en els actes electorals i ser entrevistats pels mitjans d'acord amb els seus drets polítics com a candidats, pendent ara d'entrar al Congrés. ■

Ponsatí, Puigdemont i Comín, en una imatge d'arxiu, encapçalaran de nou la candidatura de Lliures per Europa i participaran en la campanya que comença divendres ■ ACN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

El govern agraeix que Núria De Gispert rebutgi la creu

■ L'expresidenta del Parlament envia una carta en què exposa que la distinció s'ha d'allunyar de "tota polèmica" ■ Denuncia una campanya política en contra seva

Redacció
BARCELONA

La que va ser la primera presidenta del Parlament de Catalunya, Núria de Gispert, va enviar ahir una carta al govern en la qual posa la creu de Sant Jordi "a la disposició" del president, Quim Torra, i del govern "per al que creguin convenient". L'executiu va atorgar-li la creu dimarts, juntament amb els també presidents Ernest Benach i Joan Rigol, en reconeixement de la seva tasca per la institució, però ahir mateix va acceptar la renúncia i li va agrair el gest.

Núria de Gispert, en la missiva que es reproduïx en aquesta plana, considera que la distinció "ha d'estar allunyada de tota polèmica" i que és víctima d'una "campanya política" contra ella.

La renúncia es produeix per una piulada de la qual es va disculpar i que posteriorment va esborrar en què comparava la sortida de dirigents de Cs i el PP amb dades d'exportacions de porcs. Aquestes formacions la van qualificar de "misèria moral" i de "xenòfobes i racistes", i el PSC va anunciar la seva intenció de portar al ple que se li retirés la medalla, una proposta que tindria el suport dels comuns i potser d'ERC. ■

CARTA OBERTA AL GOVERN DE CATALUNYA

Benvolgudes, benvolguts,

La setmana passada vaig rebre una bona notícia: el Govern m'atorgava, junt amb altres persones i entitats, la Creu de Sant Jordi, una distinció creada l'any 1981 que premia una trajectòria vital al servei de Catalunya i de la seva cultura, o també un fet rellevant i especial, haver destacat en un àmbit, una entitat creada... No cal dir que aquesta decisió em va fer molta il·lusió, perquè he estimat i estimo les institucions catalanes, he tingut el goig de servir-les al llarg de la meua vida, crec que he contribuït a consolidar l'autogovern de Catalunya i he tingut l'honor immens de ser la primera dona en presidir el nostre Parlament.

Dos dies després, però, i com a conseqüència d'un maleït tweet, va haver-hi un daltabaix exagerat: a la política i als mitjans de comunicació, línies editorials i opinadors de tota mena hi anaven creant un ambient procliu a revertir l'atorgament de la Creu a la meua persona, encara que fos tergiversant el que jo havia escrit i silenciava les meves explicacions. Tampoc no semblava importar gens que m'hagués disculpat pel tweet, que he reconegut que era desafortunat, ni que l'hagués esborrat, en veure les interpretacions que s'estaven difonent.

El mal ja estava fet i els professionals de la crispació no estaven disposats a desapropiar la situació plantejada. Vull manifestar que aquesta campanya política envers la meua persona és profundament preocupant, i cal denunciar-ho: no podem permetre que es restringeixi ni coarti la llibertat d'expressió de tots, siguem qui siguem, si veritablement volem construir una societat avançada democràticament. Es tracta d'un valor republicà bàsic, que hem de saber protegir efectivament, perquè ens hi juguem molt.

Vivim temps convulsos políticament i, a més, estem en campanya electoral. El tweet, que no era afortunat, ha estat molt oportú per a tots els qui no perden cap oportunitat per erosionar un Govern i un Parlament vulnerables, ateses les circumstàncies polítiques, i per inocular noves dosis de crispació en la política i deteriorar-hi el debat, per als qui, en definitiva, des del cinisme, la deslleialtat i la irresponsabilitat, creuen en el "tot s'hi val" i el practiquen.

Ateses aquestes circumstàncies, per un sentit institucional i perquè crec, a més, que la Creu de Sant Jordi, com a distinció, ha d'estar allunyada de tota polèmica que pugui atiar aquells als qui, sobretot, molesta qualsevol forma de catalanitat expressada de manera normal, pacífica i festiva, assumeixo l'error comès, tot lamentant-lo, i us anuncio que he posat la Creu de Sant Jordi, que encara no he rebut, a la disposició del M. H. President Quim Torra i del seu Govern, per al que creguin més convenient.

Per acabar, i tot agraint al Govern de la Generalitat que considerés fa uns dies que era mereixedora de la Creu de Sant Jordi, constato que, en aquests moments de la vida -la meua i la del nostre país-, el que veritablement valoro, em fa feliç i em dona vida és l'escalf de tanta gent amiga, el talent de tantes dones i de tants homes que ens acompanyen, i la il·lusió compartida per un futur de dignitat i de llibertat col·lectives.

Per això, amb Creu de Sant Jordi o sense, em tindreu al costat i al servei d'aquest poble que ha sofert tant, que ha aguantat tant, però que es rebel·la democràticament i pacíficament per un futur millor.

Visca Catalunya lliure!

Núria de Gispert i Català

Presidenta del Parlament de Catalunya 2010-2015

Luís Puig, candidat a l'alcaldia de Terrassa per JxCat, el 30 d'abril passat a Brussel·les ■ NATÀLIA SEGURA

Puig fa veure que ha entrat al país i encén la xarxa

■ Justifica una foto fent veure que era a la Mola per defensar la política a distància

Redacció
BARCELONA

El conseller de Cultura a l'exili, Luís Puig, que des de mitat d'abril és el candidat escollit per JxCat a l'alcaldia de Terrassa, va jugar ahir a la confusió i va encendre les xarxes socials, concretament Twitter, en penjar una fotografia a primera hora del matí de les vistes de la cocapital vallesana acompanyada del següent missatge: "Ahir, des de dalt la Mola, a Sant Llorenç del Munt, veia la meua ciutat de #Terrassa així. #terrassaprioritat." La piulada va aixecar tota mena de comentaris i especulacions sobre la visita de Puig a Catalunya que van recollir diversos

mitjans d'àmbit nacional i, fins i tot, li van preguntar en roda de premsa a la diputada Laura Borràs, que va aclarir: "No tenim notícies que hagi estat aquí", afegint-hi que l'exconseller "fa molt sovint això d'evocar els llocs on voldria ser i no hi pot ser" i que "el trist és que hagi de contemplar els seus paisatges des d'una fotografia".

Pocs minuts després, i passades quatre hores de la primera piulada, el mateix Puig aclaria amb aquest nou missatge a la xarxa els motius: "He fet la piulada per fer entendre que al segle XXI es poden veure i viure les coses de moltes maneres. Si es fan intervencions mèdiques a distància com no hem de poder fer vida política activa? Volem una societat digital de futur?", i animava la gent a enviar-li fotografies amb l'etiqueta #terrassaprioritat.

CAP INFANT SENSE COLÒNIES

Campanya solidària

A la Fundació Pere Tarrés necessitem el teu suport per becar les **colònies i els casals d'estiu** d'infants en risc d'exclusió social

La teua solidaritat donarà **oportunitats**

FES EL TEU DONATIU

www.peretarres.org/donatiu

Tel. 93 430 16 06

Envia PERETARRÉS per SMS al 28014 i faràs un donatiu d'1,20€

FUNDACIÓ PERE TARRÉS

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els alcaldes, clau per a un “país millor”

■ El conseller d'Interior, Miquel Buch, agraeix la feina “transformadora” del municipalisme i l'encoratja a continuar construint el futur ■ Alcaldes.eu celebra un dinar homenatge amb batlles de tot Catalunya a El Born de Barcelona

Virtudes Pérez
BARCELONA

A poques setmanes de les eleccions municipals, l'acte d'homenatge a alcaldes i alcaldesses que va organitzar ahir a El Born Centre de Cultura i Memòria de Barcelona la plataforma de comunicació *Alcaldes.eu* va servir per donar valor al paper clau i transformador del municipalisme. En un dinar amb 150 persones i al qual van assistir batlles de tots colors i ideologies, es van voler deixar de banda les pugnes ideològiques i es va fer un parèntesi premeditat en la campanya electoral per apoderar la tasca del món local. Aquest missatge, la idea que “ha arribat l'hora del municipalisme”, que moltes de les coses que passen al país dependran del que passi als pobles i ciutats, va quedar especialment clara en el discurs de cloenda del conseller d'Interior, Miquel Buch. “Catalunya serà només el que els catalans vulguin que sigui”, va dir Buch, per assegurar a continuació que “el municipalisme del futur serà el que els alcaldes vulguin que sigui” i, per tant, que el que cal fer és “debatre molt, discutir molt perquè el municipalisme és una peça indispensable per tenir un país millor”.

Buch va agrair la feina feta fins ara, però va insistir que 40 anys després de les primeres eleccions democràtiques, És “l'hora de mirar més enllà” i que els

ajuntaments no es conformin només “amb la marca de la proximitat”, quan durant aquestes quatre dècades: “Hem transformat pobles i ciutats, hem acostat els serveis a la ciutadania, assumint fins i tot un 30% dels anomenats serveis impropis.” Buch va tenir paraules de reconeixement i agraïment a les “milers de persones que, independentment de pensar diferent, han deixat de banda feina, família i estones d'oci perquè el que els uneix és la

“El món local no ha de tenir un paper subsidiari. Ha d'intervenir”

voluntat de servei a la ciutadania”. Buch va parlar d'orgull “per la feina feta” i els va animar a afrontar el futur pensant precisament en tot el que ja han aconseguit.

El president de l'Associació Catalana de Municipis, David Saldoni, també va insistir en el paper transformador del municipalisme. Entre els homenatjats d'ahir hi havia Valentí Riera, alcalde d'Aguilar de Segarra (Bages), i que aquest any no es presenta a la reelecció després d'ocupar el càrrec des de l'any 1979. Saldoni va voler agrair especialment la seva aportació, i la de tants altres que “fa molts anys que es dediquen al servei públic” i que, en pa-

raules de Saldoni: “Són gent que formen una anella més de la cadena democràtica de cada un dels seus municipis.” I una anella que “forma part d'un país que el que vol és poder escollir els seus representants per poder construir pobles i ciutats de qualitat”.

Saldoni va dedicar una part del seu discurs al reconeixement dels alcaldes que fa anys que treballen, però també a la gent que arriba ara, a “tota aquella gent que seran regidors, alcaldes i alcaldesses dels ajuntaments de Catalunya” i als quals cal explicar, va subratllar, que “som aquí per intentar construir quelcom més que la individualitat de cada un dels pobles i ciutats”, perquè, tot i que cadascú té uns reptes propis, uns objectius propis, “el que cal és reivindicar la feina de la col·lectivitat”.

En aquest sentit, Saldoni va destacar la importància de la tasca d'*Alcaldes.eu*, una plataforma de la qual és possible també “pensar el futur”, “imaginar com ha de ser el municipalisme del futur, que ben segur –va destacar– ens reclamarà a tots plegats el treball conjunt, l'esforç compartit, treballar amb complicitat amb altres pobles”. Perquè Catalunya, va insistir Saldoni, “és un país petit, amb diversitats municipals molt àmplies, però que, si sabem trobar les sinèrgies, podem fer grans coses”.

En la mateixa línia de reconeixement de la tasca transformadora es va pronunciar el president de la Federació Catalana de Municipis, Xavier Amor, que va apuntar que, després de 40 anys de “transformació”, ara cal energia i força “per afrontar els reptes que venen”. En un moment que Amor va definir de “convuls”, el president de la FMC va repassar les “diferents revolucions” que s'han fet en aquestes quatre dècades –la democràtica, la dels serveis, la

“Cal construir quelcom més que la individualitat de cada poble”

dels equipaments i la del benestar – i va demanar “compromís” per afrontar la revolució pendent que és, a parer seu, la de “la convivència i la igualtat”.

Els alcaldes homenatjats ahir van ser Josep Poble (Vila-seca i president de la Diputació de Tarragona), Miquel Arisa (Centelles), Josep Maria Corominas (Olot), Joan Costa Planes (Rajadell), Marta Felip (Figueres), Andreu Francisco (Alella), Valentí Riera (Aguilar de Segarra), Teresa Padrós (Palau Solità i Plegamans), Mireia Solsona (Matadepera), Marc Prat (Ribes de Freser), Jordi San José (Sant Feliu de Llobregat) i Lluís Tejedor (el Prat de Llobregat). ■

Foto de família dels alcaldes homenatjats. A baix, un moment del dinar celebrat a El Born i, a la dreta, l'alcalde del Prat de Llobregat parlant amb el conseller Buch

ORIOI DURAN

Josep Poblet: “És més difícil sortir que entrar”

La dotzena d'alcaldes que van ser homenatjats ahir representaven tots aquells que aquest any han anunciat que abandonaran l'activitat municipal quan acabi aquest mandat. Per a molts, especialment els que hi han estat bona part de la seva vida, no ha estat una decisió fàcil. Ho va explicar Josep Poblet, alcalde de Vila-seca durant 32 anys i president de la Diputació de Tarragona: “És una sensació estranya, sents un cert vertigen, són unes hores emotives i difícils...”, confessava Poblet, per afirmar amb rotunditat: “Costa més sortir que entrar.” En el seu cas, el que ha passat és que ha sentit “un petit rellotge interior” que li ha dit que “potser ja és l'hora de fer pas”. A d'altres, com és el cas de Valentí Riera, d'Aguilar de la Segarra, el rellotge l'ha avisat quan feia 40 anys que ocupava el càrrec. Ahir també va ser un dia emotiu per a ell.

“He estat feliç fent el que he fet, he fet el que la consciència m'ha dictat”, resumia Poblet, que va desitjar a la gent que arriba ara al municipalisme que algun dia també puguin dir que “han estat feliços amb la feina per a la qual han estat escollits”.

Un altre dels alcaldes que ho deixa aquest any és Lluís Tejedor, que lidera l'Ajuntament del Prat de Llobregat des de l'any 1982. Ahir, Tejedor va fer un discurs en la mateixa línia d'apoderament del municipalisme. Primer va agrair l'experiència viscuda perquè “no hi ha cap privilegi més important que ser alcalde de la teva ciutat si l'estimes i tens vocació de servei públic”. Però de seguida va parlar amb la mirada posada en el futur. Va recordar que en l'últim congrés municipalista ja es va acordar que “Catalunya es fa dia a dia, barri a barri, ciutat a ciutat”, i en aquest

sentit va assenyalar que “un país de qualitat necessita un municipalisme de qualitat”. I per Tejedor, com per la majoria dels alcaldes presents ahir a l'acte d'El Born, aquest tipus de municipalisme és el que ha de poder donar respostes a necessitats bàsiques dels ciutadans, com són la formació i educació, la feina i l'habitatge. “Jo no concebo que el món local tingui un paper subsidiari en relació amb aquestes necessitats. No ha de delegar, ha de voler intervenir per garantir els drets dels ciutadans.”

La jornada d'ahir va servir també per agrair la “saviesa i intel·ligència”, “l'atenció i vigilància les 24 hores del dia” i el foment de la “pau i la convivència” dels alcaldes i alcaldesses del Catalunya, tal com va indicar en la presentació de l'acte Joan Sala, president del consell assessor d'Alcaldes.eu,

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Comandaments dels Mossos desmenteixen la passivitat

El cap dels antiavalots detalla que va reunir 150 agents per ajudar a sortir la Guàrdia Civil d'Economia i que no van carregar contra els concentrats per no provocar "una allau" ■ L'1-O van fer "mediació"

Mayte Piulachs
BARCELONA

Sis comandaments i càrrecs de la policia catalana van detallar ahir, en la tretzena setmana del judici al Tribunal Suprem, la tasca que van dur a terme per ajudar a sortir la comitiva judicial de la Guàrdia Civil de la seu d'Economia el 20-S, així com les actuacions per intentar aturar el referèndum de l'1-O. Desmentien, així, els responsables i agents dels cossos de seguretat espanyols, que en el judici contra els independentistes van criticar-los per la seva "passivitat".

"Per a l'1-O, Trapero va insistir a aplicar l'estil propi dels Mossos: primer de tot, la mediació i, en última instància, un ús de la força proporcional i no generalitzat. És el mateix criteri que en els dispositius complexos", va assegurar Josep Guillot, portaveu del sindicat de comandaments dels Mossos d'Esquadra, quan l'advocat Xavier Melero, defensor de l'exconseller d'Interior Quim Forn, li preguntava si havien canviat els paràmetres d'actuació policial amb motiu de l'1-O. Guillot també va explicar que el comunicat que va fer el sindicat el 4 de setembre d'aquell any, amb el títol *No qüestionin la professionalitat dels Mossos*, era una resposta als mitjans de comunicació que preguntaven què faria el cos el dia del referèndum i contra les manifestacions de Forn, que va qualificar de "retòrica política", i va negar haver rebut cap ordre política d'actuació.

L'exalcalde Xavier Trias, un veí de Dosrius agredit l'1-O i un comandament dels Mossos, declarant ahir ■ EFE

En el mateix sentit va declarar el comissari Sergi Pla, responsable de la regió policial central dels Mossos, que va sostenir que complien les ordres de la fiscalia i de la magistrada del TSJC. "Si no, hauríem compromès el prestigi dels Mossos", hi afegia. Pla també va exposar que van protegir casernes de la Guàrdia Civil a Manresa, Vic i Berga, i "l'esforç" que van haver de fer la majoria dels membres del cos per al dispositiu de l'1-O. Al seu territori, havien de posar un binomi policial en 285 escoles i eren 570 agents, 316 dels quals vinguts de la

El TSJC, disposat a rebaixar la vigilància als jutjats

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) preveu rebaixar "la intensitat" de la vigilància dels Mossos d'Esquadra a les seus judicials catalanes a partir del 15 de maig. Així ho especifica

el president del TSJC, Jesús Barrientos, en una carta adreçada als jutges degans. Barrientos proposa rebaixar ara la vigilància als jutjats, de vuit del matí a tres de la tarda, però mantenint el mateix

disseny i la dimensió actual dels dispositius policials durant les hores restants i tots els dies no feiners. Els Mossos custodien les seus judicials des de fa tres mesos 24 hores al dia.

seu central, a Sabadell, i no habituats a fer seguretat ciutadana. N'és un exemple l'agent amb el número 9823, de la unitat d'homicidis, que va explicar que l'1-O li va tocar anar al casal de les Cotxeres, a la urbanització de Canyamars,

al municipi de Dosrius, on un veí va relatar al tribunal com agents de la Guàrdia Civil li van esquinçar els pantalons i el van emmanillar per haver-se mantingut a la porta del centre de votació agafat amb altres veïns. El mossos va declarar

que van intentar entrar al centre "fent mediació".

La policia catalana tampoc va ser passiva el 20-S a la seu d'Economia. El cap de la brigada mòbil, l'intendent amb el número 5422, va assegurar que a la tarda va disposar de fins a 22

equips d'ordre públic, amb 150 agents antiavalots i cinc unitats ARRO, per ajudar a sortir la comitiva judicial de l'edifici de la rambla de Catalunya. El cap policial va assegurar que aquell dia tot era "confús", tant el nombre de personal que havien de treure -"fins i tot un gos", va dir- com l'hora, ja que cap al vespre li van comunicar que hi havia problemes en el clonatge d'ordinadors i va replegar el cordó policial.

L'ensurt de les armes

L'intendent va detallar que no va voler carregar perquè hi havia "tanta gent concentrada" que haurien pogut provocar "una allau i ferits", i ho van fer a la nit, en saber que al cotxe de la Guàrdia Civil, on hi havia armes llargues, estaven traient material. El cap de la Brimo va ser contundent quan va afirmar que el llavors president de l'ANC, Jordi Sánchez, es va mostrar "altiu" en la seva primera trobada amb ell i els va dir que retessin els antiavalots, tot i que després va ser "col·laboratiu", va admetre. El responsable dels escortes dels Mossos, una vintena dels quals es van aplegar per treure encapsulada la comitiva judicial, també va explicar que Sánchez es va oferir a acompanyar la secretària judicial i que ell li ho va agrair, però li va respondre que seria una actuació policial. Aquesta afirmació desmenteix el tinent de la Guàrdia Civil responsable de la unitat judicial, que va dir en el judici que "Sánchez manava i els Mossos l'obeïen".

L'exalcalde Xavier Trias va ser ben expressiu quan va dir: "He fet la mili i deixar-te armes dins d'un cotxe... Vaig pensar que els cauria un bon càstig." I el jutge Marchena va protagonitzar el final de la sessió en tallar de manera exagerada l'interrogatori de l'advocada Marina Roig, defensa de Cuixart, al secretari general de CCOO, Javier Pacheco. ■

Les frases

“L'estil dels Mossos és, primer, mediació i, després, un ús de la força proporcional”

Josep Guillot
PORTAVEU DEL SINDICAT DE
COMANDAMENTS DELS MOSSOS

“A Canyamars estàvem agafats, i la Guàrdia Civil em va esquinçar els pantalons i em va emmanillar”

Ireneu Alvarado
VEÍ DE DOSRIUS I VOTANT DE L'1-O

“En saber que la Guàrdia Civil havia deixat armes al cotxe, vaig pensar que els cauria un bon càstig”

Xavier Trias
EXALCALDE DE BARCELONA

“Primer, Sánchez va ser altiu; volia que la Brimo marxés d'Economia. Després va ser col·laboratiu”

Intendent 5422 dels Mossos
CAP DE LA BRIGADA MÒBIL EL 20-S

“Uns 300 voluntaris de l'ANC vam col·laborar el 20-S, i uns 80 vam fer el cordó de seguretat”

Pere Miralles
MEMBRE DE L'ANC

“Vam proposar l'aturada de país el 3 d'octubre com a resposta contra les càrregues policials”

Javier Pacheco
SECRETARI GENERAL DE CCOO

L'ALTRA CARA DEL JUDICI

XEVI SALA

LA CARA I LA CREU

Pantalons abaixats, emmanillat i colpejat

Fins i tot sense els vídeos que la presidència de la sala no deixa exhibir encara, el testimoni dels votants de l'1-O desactiva de manera contundent el relat de la suposada violència pintada pels guàrdies civils i agents de la Policia Nacional que hem escoltat. Particularment gràfica va resultar ahir la declaració del professor que va explicar el cas que va viure quan anava a votar a Dosrius. Durant la intervenció de la Guàrdia Civil va acabar amb els pantalons abaixats, colpejat i emmanillat. També va veure gent amb la camisa estripada i ensangonada. Una vegada més, les imatges haurien estat un complement perfecte.

La sensació que el judici penja d'un fil

L'atenció del judici va més enllà de les quatre parets de la sala. Ahir les sessions es van reprendre després d'un llarg pont teòricament festiu, però en què els jutjats han estat enfeinats. Carles Puigdemont, Toni Comín i Clara Ponsatí poden presentar-se a les eleccions europees, després que el mateix Tribunal Suprem hagi retornat la pilota al contenciós. Ara queda per decidir si cal demanar al Congrés i al Senat el corresponent suplicatori per continuar processant els polítics electes beneficiats amb l'aforament de diputats o senadors. En aquest cas, el judici podria quedar ajornat *sine die*.

LA DECLARACIÓ

La prepotència inicial de Sánchez, el canvi de to i el Setè de Cavalleria

Primer Jordi Sánchez li va semblar una persona prepotent i va decidir prescindir-ne. Al final admet que va notar-lo canviat i que fins i tot li va acabar demanant el mòbil per si necessitava la seva ajuda, tal com després va succeir. L'intendent dels Mossos responsable de la brigada mòbil davant la conselleria d'Economia va descriure així els moments de tensió viscuts amb Sánchez. "Va fer una trucada davant meu i em va exigir que retirés els efectius. Li vaig dir que si volia podia trucar al papa,

però que jo no retiraria ningú", va afirmar el policia durant la seva declaració. L'advocat de Sánchez va aportar després una part del relat que ajuda a entendre la desavinença inicial. "Sabia que els mediadors havien acordat amb Sánchez que la policia no es desplegaria fins que estigués assegurat el cordó de voluntaris?", va preguntar Jordi Pina. L'intendent va respondre que no i va reconèixer que "ni amb el Setè de Cavalleria hauria pogut entrar sense posar en risc la gent ni evitar una allau".

Jordi Sánchez, en la sessió d'ahir ■ EFE

LA BARBARITAT

Xavier Trias, que va fer "la mili", va pensar que a algú "li cauria un paquet"

L'exalcalde de Barcelona i exconseller de la Generalitat Xavier Trias va reafirmar durant la seva declaració l'actitud pacífica "i contrària a la presència d'infiltrats" que va veure tant a la concentració davant de la seu de la CUP. "Les relacions amb ells no han estat sempre excel·lents, però la meva obligació era donar-los suport, perquè el registre no tenia manament judicial." L'ensurt diu que el va tenir quan la gent va fer-li saber que a dins dels vehicles la Guàrdia Civil s'hi havia deixat armes. "Una barbaritat. Jo, que he fet la mili, vaig pensar que al responsable de l'oblit li cauria un paquet."

LA MOBILITZACIÓ

El sindicat Comissions Obreres, "al costat de la societat civil organitzada"

El testimoni del secretari general de Comissions Obreres, Javier Pacheco, convocat per les defenses, va provocar un altre dels moments de més tensió de la jornada, en aquest cas entre l'advocada Marina Roig i el president de la sala. Manuel Marchena va tallar Pacheco cava vegada que considerava que feia proclames sindicals. "Faci una altra pregunta", "No em repliqui" i "No ens faci perdre temps" van ser algunes de les frases amb què va exigir a Roig que evités esplaiar-se al testimoni. Pacheco, però, va deixar clar que el sindicat va sortir al carrer "a defensar les institucions amenaçades, al costat de la societat civil organitzada".

La Marató de TV3 i Catalunya Ràdio · Edicions 2020 i 2021

Convocatòria de propostes de malalties

La Fundació La Marató de TV3 convoca les associacions de pacients i de familiars de pacients, les d'entitats de recerca, societats científiques i de professionals de l'àmbit de la salut perquè presentin propostes de malalties amb la finalitat d'eleger les que centraran La Marató de TV3 i Catalunya Ràdio del 2020 i 2021.

Les bases i el formulari per participar-hi són al web www.tv3.cat/marato

El termini de presentació de propostes s'acabarà el 28 de maig del 2019.

129087-1209927Q

**FUNDACIÓ PRIVADA
CASAL DELS AVIS D'ALFORJA**

De 1990 a 2015, 25 anys cuidant les persones grans amb excel·lència, millorant cada dia.

PLACES DISPONIBLES TANT DE RESIDÈNCIA COM DE CENTRE DE DIA.

On som?
La residència està situada al centre del poble, a on es troben els comerços, just al costat de l'església.

Què oferim?
Totes les instal·lacions de la Residència i el Centre de dia ofereixen el màxim confort i qualitat als residents. Cal Botó és una antiga casa pairal remodelada i la casa adjacent, can Serra, és una casa moderna que ha estat construïda recentment amb els estàndards més alts del mercat.

Disposem d'un gran equip de professionals
Metge, Infermera, Fisioterapeuta, Educador social, Psicòloga, Treballadora social, Auxiliars de geriatría, Cuiners i equip de manteniment

Disposem de places privades lliures...

Per a més informació:
Plaça de Dalt, 1 - 43365 Alforja - Tel. 977 81 60 21
www.casalavisalforja.org i Facebook: Fundació Casal dels Avis d'Alforja

CORREDORIA D'ASSEGURANCES

VISITI'NS

**S'ESTALVIARÀ MÉS DEL 30%
EN L'ASSEGURANÇA DE VIDA
DEL SEU BANC O CAIXA**

EXEMPLES D'ASSEGURANCES DE VIDA-RISC

Capital de 100.000 € per mort i/o invalidesa:

30 anys	106 €/any
35 anys	132 €/any
40 anys	192 €/any
45 anys	315 €/any

La prima es calcula en cada renovació en funció de l'edat de l'assegurat

Tel. 977 338 557 • Passeig Mata, 22 • REUS
comercial@segurnou.com

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

L'AMI insta a prometre el càrrec de regidor pels "valors de la República"

▣ L'entitat va proposar el 2015 compromís amb l'autodeterminació ▣ La nova fórmula es llegiria tot seguit del text d'acatament constitucional obligat

Redacció
BARCELONA

L'Associació de Municipis per la Independència (AMI) tornarà a promoure una fórmula de jurament per prendre possessió del càrrec de regidor en què, aquest cop, l'edil es comprometrà amb "els valors de la República catalana". Si fa quatre anys, l'AMI va proposar als electes municipals independentistes que assumissin el càrrec tot promentent lleialtat al nou Parlament, president i govern per exercir l'autodeterminació, aquest cop els insta a prometre el càrrec amb la fórmula següent: "Per expressió democràtica de la voluntat ciutadana, manifesto el ferm compromís amb els valors de la República catalana i declaro que continuaré treballant en la construcció d'una Catalunya políticament lliure, socialment justa, econòmicament pròspera i territorialment equilibrada."

Així ho explicava ahir el president de l'entitat i alcalde del Port de la Selva, Josep Maria Cervera, en una roda de premsa al Col·legi de Periodistes de Barcelona acompanyat d'altres alcaldes de la jun-

Els alcaldes i membres de l'AMI en la presentació del jurament, ahir a Barcelona ■ ACN

Les frases

“Per expressió democràtica (...), manifesto el ferm compromís amb els valors de la República catalana (...).”

Text proposat per l'AMI

“No perdrem el temps amb els que són contraris, però serem generosos a obrir la campanya.”

Annabel Moreno
VICEPRESIDENTA DE L'AMI

ta de l'entitat. Segons recollien les agències Efe i ACN, l'entitat independentista considera la fórmula compatible amb la llei electoral, tot i que no evita que s'hagi de pro-

nunciar l'acatament obligat a la Constitució. Cervera va deixar clar que el text que proposen "no és substitutiu" de l'acatament constitucional que preveu l'article 108.8 de la llei or-

gànica del règim electoral general (Loreg).

La vicepresidenta de l'AMI i alcaldessa d'Arenys de Mar, Annabel Moreno, explica que el text proposat té l'empenta legal d'un informe jurídic, però hi afegeix que s'ha de pronunciar un cop feta la promesa o jurament obligat per la Loreg.

L'AMI enviarà una carta i una targeta amb la fórmula als alcaldes dels 786 municipis adherits, però també als regidors "sobiranistes i republicans" dels no adherits. ■

OPINIÓ

Lluís Falgàs

Esperant el 26-M

El calendari electoral evita que els partits mostrin les estratègies fins al 26 de maig. Els partits estan més quiets complint els protocols electorals i deixant que cada poble faci la campanya segons les seves conveniències. Hi ha assessors que avisen que els resultats no es poden extrapolar i que res tenen a veure les eleccions generals del 28-A amb les municipals i les europees del 26 de maig. A Catalunya, ERC va anar al davant, un fet que no vol dir que torni a passar el 26-M. Els socialistes estan recuperant l'àrea metropolitana, el graner històric socialista. I, per altra banda, en pocs dies han tingut lloc fets com ara la polèmica judicial al voltant de la candidatura de Carles Puig-

Un rètol electoral d'ERC amb Junqueras ■ EFE

demont, que podria beneficiar Junts per Catalunya als llocs de més densitat de població de Catalunya i fins i tot es pot veure beneficiada a la resta d'Espanya gràcies a uns vots de protesta de persones que consideren que votar Puigdemont és un vot de càstig als actuals estaments espanyols.

Compàs d'espera d'allò que pugui passar el 26-M. Pedro Sánchez va rebent tots els líders amb la tranquil·litat que numèricament pot prescindir dels partits independentistes amb vista a la investidura.

Es pot assegurar la majoria absoluta en la primera volta. Aquests dies els pot dir, al PP i Ciutadans, que no pactarà res amb els independentistes. Tot i que políticament no pot prescindir ni d'ERC ni de JxCat per desbloquejar l'actual situació i evitar que la seva política sigui un nou malson.

Tot això es veurà el dimarts 21 de maig en la nova composició de la mesa del Congrés dels Diputats. Hi haurà un gest si el PSOE cedeix una secretaria de la mesa a ERC; un gest molt petit en espera dels resultats del 26-M, que, si són favorables, l'independentisme haurà de fer valer davant d'un Sánchez que té molt assumit que governarà en solitari i amb geometria variable.

Assessors Pous
fiscal comptable i jurídic

Declaració de la renda per a particulars

SI NO VOLS PAGAR MÉS DEL QUE ET TOCA
T'ESPEREM A POUS

MÉS DEL 70% DELS ESBORRANYS DE LA DECLARACIÓ DE LA RENDA TENEN ERRORS

Truca'ns ara **93 790 39 45**

o demana'ns hora a: txell@finquespous.cat

La tranquil·litat i seguretat d'un equip professional - 93 790 39 45 · C/ Pujol, 20 - 08301 · MATARÓ

www.finquespous.cat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

Colau vol ser l'alcaldessa que lideri una "revolució verda"

Barcelona en Comú centrarà la campanya en la guerra al vehicle privat i la contaminació, i en una aposta decidida per una ciutat sostenible ■ "La ciutat té un aire no potable", adverteix Ada Colau

Amb aquesta idea, Colau va anar desgranant tot un seguit de mesures concretes que tenen com a comú denominador la guerra al vehicle privat, que anirà perdent pes específic a favor d'espais verds i per a vianants. També en zones on aparentment aquesta transformació sembla impossible, com l'Eixample. També semblava impossible que la gent no fumés als cines o no aparqués damunt les voreres, va recordar l'alcaldessa.

Ada Colau va advertir de la necessitat imperiosa de posar en marxa aquesta "revolució verda" citant les dades de salut de la ciutat que diuen que cada any es produeixen 350 morts per culpa de la contaminació, i alertant que l'aire de la ciutat és "no potable". En aquest sentit, va advertir que Barcelona està davant "una cruïlla històrica" en què cal donar una "resposta integral".

Aquesta revolució que plantegen els comuns té, a més de la transformació del transport, una pota en la transició energètica, una altra en la potenciació de l'economia circular i, finalment, l'impuls d'un nou urbanisme verd. Colau va advertir que no es tracta d'improvisar res, sinó de continuar amb el camí iniciat aquest mandat amb el projecte de tramvia de la Diagonal, les illes de vianants de Poblenou o Sant Antoni, o els projectes de pacificació de la Via Laietana i l'extensió del carril bici.

L'alcaldessa va dibuixar un eixample de color verd amb tres eixos verticals i tres d'horitzontals amb places per a persones on ara hi ha interseccions d'asfalt per a cotxes. ■

Ada Colau en un moment de la conferència pronunciada ahir a l'espai Francesca Bonnemaison, en què va apostar per una Barcelona verda ■ QUIQUE GARCÍA / EFE

Jordi Panyella
BARCELONA

Mirada llarga per consolidar el canvi de paradigma polític iniciat fa quatre anys al crit de "sí que es pot", posat d'alcaldessa que ha repensat la ciutat i que aposta per un model clar i, finalment, una estratègia arriscada, que interpel·la directament la gran bossa del votant de classe mitjana establert al gran Eixample o Gràcia, i que es concreta en una crida a po-

sar en marxa la "revolució verda" que ha de transformar Barcelona en una ciutat respirable i habitable de cara al futur.

Aquest és el posat i el programa amb què Ada Colau va saltar ahir definitivament a l'arena electoral, la setmana que es posarà en marxa la campanya, en una conferència a l'espai Francesca Bonnemaison –que no es va omplir del tot– en què va presentar el seu projecte de transformar Barcelona del gris

al verd, és a dir de la dominació del cotxe a l'espai ciutadà.

Colau va proclamar que el seu no és un projecte a curt termini, sinó que la seva proposta és la de posar en marxa una ciutat que tingui com a referents principals les necessitats dels nens i nenes que l'habituen, en el sentit de fer-los créixer en un espai saludable a la vegada que es prepara la ciutat que aquests infants hauran de governar en un futur.

Respirar a l'escola, una prioritat

Ada Colau va parlar ahir molt dels nens, com a present a preservar i també com a futur a potenciar. Amb aquesta idea, l'objectiu dels comuns és tirar endavant un pla que s'anomena l'Escola respira i que consisteix a fer possible un cinturó verd a l'entorn dels centres escolars de la ciutat que estan situats en espais d'alta densitat del trànsit. Colau va assegurar que el pla

mira lluny, en l'horitzó del 2030, però que ja en el pròxim mandat es vol actuar en un centenar d'escoles. Es reduirà el trànsit a l'entorn dels edificis escolars, es faran ecoamfrans (com el que ja funciona a l'institut Balmes del carrer Consell de Cent) i es pretén que les escoles esdevinguin refugis climàtics amb la potenciació del verd als patis.

FORMULA 1 EMIRATES
GRAN PREMIO DE ESPAÑA
2019 10-12 MAIG

L'home i la màquina,
un sol motor.
Viu la F1®.

Entrades
des de 35€
a circuit.cat

#F1Barcelona

Circuit de Barcelona-CATALUNYA

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Calella debat si pensa més en els veïns o en el turisme

FAVORITA • Montserrat Candini aspira a un tercer mandat tot i les crítiques de governar de cara a la galeria i construint una “imatge falsa”

ALTERNATIVA • Diversos grups que reclamen mesures per millorar el municipi i el dia a dia dels ciutadans es podrien aliar per assolir-ho

Xavi Aguilar
CALELLA

En la cursa cap a l'alcaldia de Calella, Montserrat Candini parteix des d'una posició privilegiada. Ha guanyat les tres darreres eleccions municipals, si bé només ha pogut governar els dos darrers mandats, l'últim amb el suport del PSC. Tot i que en aquest període el seu partit s'ha reconvertit de CiU a Junts per Calella, els votants tradicionals de la formació i el seu carisma la situen com a clara aspirant a rebre la vara de batllesia. Però no ho tindrà fàcil. Ella també esgrimeix com a argument una acció de govern “que ha posat Calella al mapa dels destins turístics esportius i de qualitat”, però és justament això el que critiquen en cor des de l'oposició: que s'han emprès moltes accions per millorar la imatge del municipi sense atendre les necessitats dels que hi viuen.

“Volem que a Calella les coses que hi passin siguin per a les persones. No es pot pensar només a crear una marca de ciutat, sinó en el benefici de tots els que hi vivim”, expressa l'alcaldable d'ERC, Xavier Ponsdomènech. Com a líder d'una llista farcida d'independents com ell, té clar que en cas de governar no mantindria l'estratègia de Candini de fer de Calella el punt de sortida de la Volta a Catalunya. “Si ens venem com a ciutat esportiva, el primer que hem de fer és fomentar l'esport de base i mantenir en condicions les instal·lacions esportives. Això és el que farem amb aquests diners, perquè la marca de ciutat esportiva no pot ser real si no tens uns llocs per practicar en condicions, i a això volem dedicar aquests diners”, indica el líder dels republicans.

ERC va superar el PSC com a segona força més votada en les darreres municipals i ara es veu en condicions d'arribar a l'alcaldia, especialment després de l'èxit dels republicans en les eleccions de fa uns dies. El seu lema de campanya, *Som el canvi*, certifica que es presenten com a alternativa. “Sortim a guanyar, però sa-

Inversions com la de les estàtues (aquesta dedicada al senat calellenc) exemplifiquen la “política de façana” que molts critiquen ■ QUIM PUIG

bem que difícilment hi haurà majories absolutes. Ens agrada la política, arrambar-nos i parlar amb qui faci falta pel bé de Calella”, explica quan se li pregunta sobre possibles pactes postelectorals. Això sí, adverteix que no creuaran la línia vermella de negociar amb PP ni Cs.

Aquest model alternatiu de governança que proposa ERC té més valedors, començant per la CUP i Calella en Comú. Aquest darrer partit és la coalició electo-

Entre les vuit candidatures que aspiren a governar els calellencs només hi ha tres caps de llista amb experiència prèvia

ral en què s'ha integrat ICV-EUiA, que va entrar a l'Ajuntament de Calella el 2015 amb un regidor. Això, i el fet que el seu cap de llista sigui l'excalde Josep Maria Juhé, que torna a la política local, també situa la formació dels comuns com un valor a tenir molt en compte. “Dins del Maresme, Calella està entre els municipis amb les xifres d'atur més altes i amb les rendes més baixes. Estem en una situació preocupant i calen polítiques profundes, que vagin a l'arrel de problema i generin activitat econòmica, però no s'ha actuat en la direcció correcta”, argumen-

ta Juhé.

En un intent de facilitar l'arribada de polítiques més socials a l'Ajuntament, Calella en Comú ja ha tingut contactes amb ERC i la CUP. La formació anticapitalista es va estrenar a la política municipal calellenca en les eleccions del 2015 aconseguint un regidor i ara es presenta amb una nova cara, Núria Freixas, mentre que el regidor Jan Catà és el número sis. “Calella és una ciutat pobra i cara que

L'excalde Josep Maria Juhé torna a la política com a cap de Calella en Comú, que aspira a un pacte entre les esquerres

està expulsant els joves a altres llocs. El turisme sembla l'únic pilar, i nosaltres apostem per diversificar l'economia. El turisme ens interessa si repercuteix sobre el poble, perquè ara ho fa només en uns *lobbies*. Hem de deixar de banda l'aparador i posar la vida al centre del debat. El benestar de les persones interessa més que el benefici econòmic d'uns pocs”, explica Freixas

El Partit dels Socialistes de Catalunya repeteix alcaldable i també número dos. El tàndem Josep Torres i Cindy Rando formen el grup municipal que ha estat

donant suport a Candini en aquest darrer mandat, i d'aquí que no sigui tan crític. “No podem perdre el que tenim. S'ha de potenciar el comerç i el turisme ara que ens hem allunyat de la imatge de borbater i potenciem l'esport i la salut”, reflexiona Torres. Amb tot, també admet “el deure com a socialistes” d'impulsar les polítiques socials, “que ja hem fet des del govern amb 1,3 milions d'euros”. Des del PSC s'accepta que s'han sentit còmodes treballant amb Candini, però també s'obren a altres pactes.

En funció de quins siguin els resultats, també podrien entrar en les aliances els altres tres partits que competiran pel vot dels calellencs. El PP, que fins ara tenia un regidor, es presenta amb canvi de cap de llista. Ara el candidat és Dimitri Terentiev, que lamenta la degradació que pateix la vila per brutícia i incivisme, i retreu a Candini que no hagi pogut “frenar la discòrdia entre la gent de Calella”, en relació amb el procés. En aquest sentit, coincideix amb el candidat de Ciutadans, Guillermo Gomis, molt optimista encara que la formació taronja es presenta per primer cop a unes eleccions locals: “Volem entrar a l'Ajuntament amb dos o tres regidors.” També és una novetat la presència de Podem, amb Leonor Cintas al capdavant, després de no haver aconseguit un acord per integrar-se a la llista dels comuns. ■

ELECCIONS

Els protagonistes

MONTSERRAT CANDINI
JUNTS X CALELLA

Planteja "130 propostes noves" per impulsar Calella en l'àmbit turístic, comercial i de les ciutats intel·ligents. També vol modificar el pla general urbanístic per guanyar terreny industrial que permeti l'arribada de noves inversions.

XAVIER PUIGDOMÈNECH
ERC

Lidera una llista paritària i amb molts independents que aspira a governar "amb un tarannà diferent". Traslladar el pàrquing de la platja i recuperar el passeig Manuel Puigvert per a les persones, un dels seus punts destacats.

JOSEP TORRES
PSC

Un dels punts més destacats del seu programa és la inversió en infraestructures com les instal·lacions esportives. També vol eixamplar el pes del turisme ampliant-ne la temporada, però vinculat a l'esport i la salut, no a la borratxera.

NÚRIA FREIXAS
CUP

A banda de fomentar la participació ciutadana i aplicar una visió feminista a l'acció de govern, defensa diverses accions ecologistes, com analitzar la mobilitat per reduir la circulació de vehicles o connectar la vila al Montnegre mitjançant la riera.

espígul
IMMOBILIÀRIA

Pis Pericot
4 habitacions

Venda

Una peça única amb alçada, vistes increïbles i molt d'espai.

972 220 110
Pl. Marquès de Camps, 3 - Girona

espigul.com

Ajuntament de Sant Climent de Llobregat

ANUNCI

El Ple de la Corporació, en sessió de caràcter ordinari de data 28 de març de 2019, ha adoptat l'acord següent:

PRIMER. Atesa la manca d'al·legacions, aprovar amb caràcter definitiu la relació concreta, individualitzada i valorada dels béns i drets a ocupar necessàriament per permetre l'execució de la urbanització dels jardins de Ca l'Altisent, així com la designació nominal dels interessats amb els quals han d'entendre's els successius tràmits, amb el següent detall:

— Identificació del propietari: PARRÒQUIA DE SANT CLIMENT, amb NIF núm. R-5800088-F i domicili al carrer de l'Església, núm. 20, conegut com a "Camp del Rector", CP 08849, Sant Climent de Llobregat.

— Descripció de la finca:

***Àmbit A** Aquest àmbit inclou tots els terrenys de la finca cadastral del carrer de l'Església, 20 (finca cadastral ref. 6067225DF17660001BA) qualificats amb la clau 6b, parcs i jardins urbans de nova creació i caràcter local, que envolten el terrenys de la mateixa finca edificats i qualificats amb la clau 7a. Aquests terrenys, relativament plans, limiten a llevant amb les edificacions de la finca del carrer de l'Església, 20, i a ponent amb uns terrenys de fort pendent que arriben fins a la llera del torrent. Estan ocupats per un cobert, comunicats amb la resta de la finca per escales, i disposen d'un pou equipat amb bomba per al reg dels horts contigus.

La superfície de l'àmbit A és de 904,08 m² (amidada sobre planimetria cartogràfica).

Àmbit B Aquest àmbit inclou els terrenys de forma trapezoidal, també qualificats amb la clau 6b, ubicats a continuació del límit sud dels terrenys a valorar de l'àmbit A i limitats per la prolongació de la tanca de separació de la finca del carrer de l'Església, 20, amb el carrer de l'Església i en aquest mateix carrer. Aquests terrenys estan actualment pavimentats, com un eixamplament del carrer de l'Església, i destinats a estacionament de vehicles.

La superfície de l'àmbit B és de 171,34 m² (amidada sobre planimetria cartogràfica).

La superfície total dels terrenys a valorar és, doncs, de 1.075,34 m².

— **Situació jurídica:** La finca núm. 690 de Sant Climent de Llobregat està lliure de càrregues i gravàmens i és propietat de la Parròquia de Sant Climent de Llobregat, per títol de possessió, segons Manament Administratiu, expedid pel Sr. José Miraller Albert, de Sant Climent de Llobregat, en data 6 de juny de 1929. Es troba inscrita en el foli 17, volum 374, finca 690 de Sant Climent de Llobregat, inscripció 1a, del Registre de la Propietat de Castelldefels. La seva referència cadastral és 6067225DF17660001BA i el seu Codi Registral Únic 08082000025414.

— **Tipus d'afectació:** El supòsit que motiva l'expropiació és la seva destinació pel PGM a zona verda de nova creació (Clau 6b).

— **Valoració:** La valoració de les dues porcions a expropiar ascendeix a 153.198,48 euros.

SEGON. Declarar la necessitat d'ocupació dels béns i drets relacionats i donar per incoat el corresponent expedient d'expropiació forçosa.

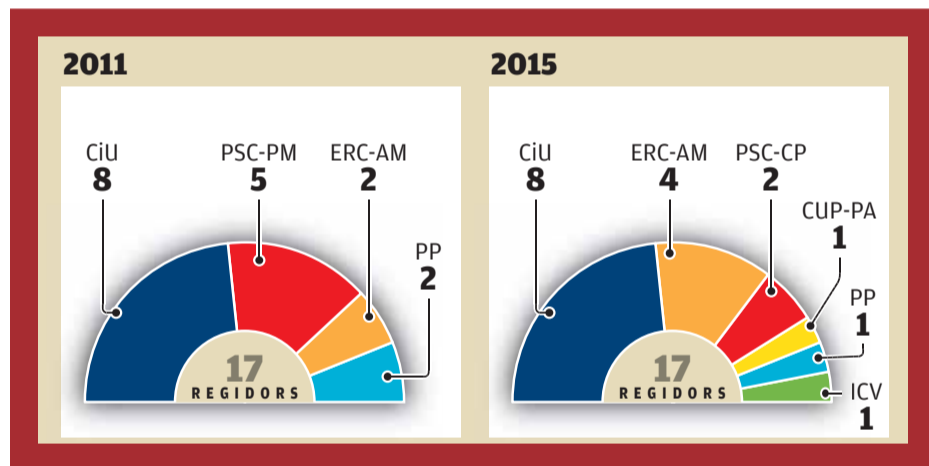
TERCER. Publicar l'Acord del Ple durant un termini de quinze dies en el tauler d'anuncis de l'Ajuntament, en el Butlletí Oficial de la Província i en el diari de major tiratge a la Província, amb notificació personal als interessats, convidant aquests perquè proposin un preu que propiciï l'adquisició per mutu acord. A més, estarà a la disposició dels interessats a la seu electrònica d'aquest Ajuntament [adreça <https://www.santclimentdellobregat.cat>].

Es publica per a coneixement general.

Sant Climent de Llobregat, en data de la signatura

L'alcalde, Isidre Sierra Fusté

Signat digitalment al marge

DIMITRI TEREENTIEV
PP

Vol cobrir la riera per guanyar superfície per a aparcament o pistes de skate, combatre el consum de cànnabis a la via pública, esborrar els grafitis en quèstió d'hores, construir pistes de bàsquet de barri, un nou poliesportiu a la Muntanyeta i crear un parc subaquàtic per atraure el turisme d'immersió i un menú de 5 euros per als jubilats.

JOSEP MARIA JUHÉ
CALELLA EN COMÚ

L'excalde reclama "mesures profundes que vagin a l'arrel del problema social que pateix Calella". Rehabilitar el parc d'habitatges i aprofitar les oportunitats econòmiques de les energies renovables són algunes de les propostes que planteja, a més d'un pla de millora urbana per revitalitzar el carrer Jovara, entre altres punts d'interès.

GUILLERMO GOMIS
CIUTADANS

A banda de garantir la convivència i el respecte a totes les idees, proposa crear una àrea verda per tal de facilitar l'aparcament als calellencs. "Amb el que paguem amb l'impost de circulació, ja n'hi ha prou", diu. També planteja activar una zona d'oci nocturn al passeig per tal que els joves no hagin de marxar de Calella per divertir-se.

LEONOR CINTAS
PODEM

"Es ven Calella als de fora sense preocupar-se dels de dins", explica. Aspira a fer fora la Guàrdia Civil del seu quarter per tal de "recuperar edificis històrics com a patrimoni de Calella", i també vol fer un petit port destinat només als pescadors de la localitat i on els iots no tindrien cabuda. També vol "un turisme de més qualitat".

Ajuntament de Montellà i Martinet

ANUNCI NÚM. 5/2019

El Ple d'aquest Ajuntament, en sessió del dia 01-04-2019, ha aprovat inicialment la modificació núm. 4 del Pla d'ordenació urbanística plurimunicipal de la Cerdanya, instat i promogut pel mateix Ajuntament, que inclou les 12 modificacions o aspectes puntuals següents:

a) Modificar l'article 282.b), en el sentit d'admetre finques discontinues en el cas de conreu de secà, per arribar a les 4,5 ha fixades pel planejament, sempre que la parcel·la es destini a construcció agrícola i assoleixi una superfície mínima d'1,00 ha, fent constar addicionalment la seva indivisibilitat global en el Registre de la Propietat.

b) Reduir les reserves del sòl per a habitatges de protecció pública del 30% al 10%.

c) Modificar l'art. 200.3.b) pels casos d'edificació consolidada entre edificis existents assenyalats en els plànols, clau 12b, admetent-se un aprofitament que serà el resultat d'aplicar l'ocupació i alçades permesses per les antigues Normes Subsidiàries de 1983.

d) Modificar l'àmbit PAU-MON-1 d'Estana consistent en una nova delimitació de l'àmbit del polígon urbanístic.

e) Modificació de l'àmbit de la travessia del carrer del Riu de Martinet, qualificada de zona 11a, per passar-la a via pública existent.

f) Modificació de l'àmbit del PAU-Riu de la Llosa de Martinet, consistent en la resituació del vial central, sense modificar aprofitaments.

g) Modificació puntual de l'àmbit del costat sud-oest de la zona poliesportiva, ampliant la zona d'aparcaments i espais lliures, i establint l'àrea de serveis tècnics mediambientals per tal d'ubicar-hi la planta de formació de biomassa municipal.

h) Modificar els art. 148.4, 149.2, 152.4 i 152.5 en el sentit que les plantes destinades a habitatges podran tenir una alçada mínima fixada per la normativa vigent en la matèria d'habitabilitat competent.

i) Modificar l'article 144.3.2 paràgraf 1r del POUPM en el sentit de: En aquests sòls, l'espai comunitari es podrà adaptar a les rasants de les plataformes d'anivellament interior, sense la necessària vinculació directa d'aquest espai amb el carrer o espai públic.

j) Afegir a l'art. 143.5 del POUPM un apartat g) en què es defineixen els porxos, i la forma de comptabilitzar l'edificabilitat.

k) Afegir a l'art. 127.4 la contribució solar mínima determinada en aplicació de l'exigència bàsica del CTE, la qual podrà disminuir-se justificadament en cas que es cobreixi aquesta aportació energètica d'aigua calenta sanitària o si s'escau calefacció, mitjançant l'aprofitament d'energies renovables en general, complint la normativa específica vigent.

l) Afegir a l'art. 87 del POUPM un apartat anomenat 87.11 en què consti que en els àmbits de sòls urbans consolidats amb anterioritat a l'aprovació inicial del POUPM, es podran reduir les distàncies de carreteres de competència de la Xarxa de Carreteres de l'Estat, a l'efecte de mantenir la situació actual de les edificacions tradicionals existents consolidades sobre el territori.

Sobre un termini d'informació pública d'un mes comptat a partir de la publicació d'aquest Edicte al BOP de Lleida i al diari El Punt Avui de Lleida, per tal que tothom pugui examinar els documents que inclou en les oficines de l'Ajuntament (plaça Pere Sarret, núm. 1, de Martinet) de 10 a 14 hores, i presentar-hi les al·legacions i observacions que s'estimin convenients.

També s'ha acordat la suspensió de l'atorgament de llicències urbanístiques i de tramitació de procediments urbanístics, en tot l'àmbit territorial de la modificació inicialment aprovada, d'acord amb els plànols de la modificació que també s'exposen al públic, que no podrà excedir 2 anys i que finalitzarà quan l'expedient s'hagi resolt definitivament si això es produeix abans. Quedaran fora de suspensió de llicències les obres que compleixin el planejament vigent i el planejament proposat.

Contra l'acord de suspensió de llicències es pot interposar, amb caràcter potestatiu, recurs de reposició davant l'Ajuntament, en el termini d'un mes comptat des del dia següent al de l'última publicació oficial d'aquest edicte, o bé directament contra aquest acte es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en el termini de dos mesos.

La qual cosa es fa pública per a coneixement general d'acord amb l'article 85.4 del Text refós de la Llei d'urbanisme de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, i Decret legislatiu 1/2005, que aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme de Catalunya.

Martinet, 29 d'abril de 2019

L'alcalde,
Josep Castells Farràs

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Cap de llista de la CUP-Capgirem Barcelona

Anna Saliente

“Si les institucions claudiquen, la repressió caurà sobre el poble”

DENÚNCIA · “Retirar els llaços grocs vol dir que no s’acompanya la desobediència que es du a terme al carrer” **EXECUTIU** · “La Generalitat tendeix cap a l’independentisme fictici, el del pacte amb l’Estat” **26-M** · “Hi ha decepció en el món dels comuns, perquè s’esperava un canvi més gran, i en l’independentista, perquè el govern actual no reforça l’espai més desobedient”

Joan Rueda
BARCELONA

Q uines són les vostres expectatives de cara a les eleccions municipals del dia 26? Les enquestes d’altres partits que circulen no us són gaire favorables...

El que copsem és que hi ha un interès per part de la resta de partits d’invisibilitzar-nos. Creiem que hi ha una dinàmica de desgast del món dels comuns, un món que segurament esperava un canvi molt més gran i que està decebut. Això desplaçarà la gent cap a l’esquerra. I, tot i que em fa ràbia ser simplista, en l’àmbit de l’independentisme també hi ha un cert desgast del processisme, pel fet que el govern de la Generalitat no hagi fet passos, i això també reforça aquest espai més desobedient, aquest espai que institucionalment ocupa la CUP. Creiem que mantindrem els tres regidors actuals o pujarem una mica.

Critiqueu el processisme, “la inacció del govern de la Generalitat”. Els resultats a Barcelona del 28-A, en una espècie de primàries, però, no sembla pas que castigui aquest fet. Creu que es mantindrà aquesta concentració de vot cap a ERC? Segur que no. La concentració del vot que es va produir el 28 d’abril s’ha de llegir amb relació a la mobilització de vot en clau antirepressiva i davant el possible ascens dels partits amb un discurs obertament d’extrema dreta. Per tant, té poc

a veure amb un aval al retorn a l’autonòmia del que anomenem desgovern efectiu de la Generalitat. Les eleccions municipals es mouran amb paràmetres diferents. Entenem que la crítica al processisme és una realitat dins del moviment independentista. A més, cobrarà molt més pes tot allò relacionat amb l’àmbit socioeconòmic, la millora de les condicions de vida de les classes populars i el model de ciutat.

Tot i que en l’eix social no, en aquesta crítica al processisme, i quan es parla de desobediència, els ha sorgit un rival: Barcelona és Capital. Com ho valoren? Que hi hagi quatre llistes independentistes suposa un risc de fragmentació. Alhora, entenem que això tensiona l’independentisme de dretes per portar l’estratègia més cap a la desobediència, que és una cosa que no estan fent els partits sobiranistes.

Heu proposat un compromís postelectoral als partits sobiranistes. És una proposta de pacte de govern, fins i tot? Nosaltres sempre hem dit que farem el que faci avançar més la nostra proposta. Sempre intentem arrossegar les diverses propostes cap a la línia desobedient, i aquesta és la nostra proposta de compromís. La proposta de Maragall, en canvi, és gairebé un xec en blanc. Si la resta de partits donessin suport a una estratègia desobedient, se’n podria parlar. Fins ara, però, hem avançat més amb propostes concretes que s’han anat aprovant al ple;

això et permet no sotmetre el teu programa a una força que té més pes electoral.

En aquest escenari de fragmentació, la força més votada podria assolir directament l’alcaldia, llevat que la resta es possessin d’acord, i sumessin 21 diputats. Si aquest escenari es donés, què farien? Farem tots els possibles perquè la dreta no governi, però cal relativitzar-ho... Ara mateix, no sembla pas que Manuel Valls pugui guanyar... De tota manera, li responc. Si pogués passar, que Valls o Collboni, l’aliat del 155, poguessin governar, fariem tots els possibles per evitar-ho.

Veu possibilitats que es repeteixi un tripartit d’esquerres? Això no té cap encaix en el moment actual. A banda de ser els creadors de la marca Barcelona, és que no veiem ERC amb uns comuns, que han tingut una posició absolutament ambivalent en el tema nacional, fins i tot en termes de drets civils, i el bloc del 155... Ens semblaria surrealista!

En el document que han enviat a les forces sobiranistes, defensen que cal desobeir. En què? L’exemple de la desobediència no deixa de ser l’1-O. Hi ha d’haver una desobediència institucional. Però, més enllà d’això, s’ha de donar suport a la desobediència al carrer. Això vol dir suport a les vagues, a les accions de protesta... I tenir en compte que els comuns molts cops han criminalitzat aquests moviments.

JUANMA RAMOS

Cal acompanyar els desobedients. Entenem, per exemple, que el tema del llaç groc és simbòlic, però retirar-los vol dir que no s’acompanya la desobediència que es du a terme al carrer, i això genera que tota la repressió caigui sobre la gent. Justament per lluitar contra la simplificació dels dos eixos, nosaltres diem que el moviment independentista, a partir de l’1-O, moment en què es dona un moviment molt desobedient en clau nacional, a poc a poc incorpora altres estratègies de lluita més pròpies de les lluites obreres; també s’incorpora la lluita en clau econòmica i es comença a lligar la lluita nacional amb la social. Quan parlem de desobediència, parlem de l’eina de la vaga, com la del 3-O, però també d’altres que es poden acompanyar en clau institucional, com la del dret a l’habitatge. I què es pot fer? No cal ni desobeir, només portar la llei al límit declarant la situació d’emergència. Ens referim a coses com aquestes. Algunes d’aquestes mesures portarien a un encontre amb l’Estat, amb els jutjats. I, per tant, el fet de materialitzar aquesta desobediència, liderada des del carrer però materialitzada en clau institucional, creiem que ha de permetre fer palès el conflicte entre el municipi, la sobirania popular, i l’Estat.

La CUP té en les eleccions municipals el seu baluard. I assegureu que des del municipalisme es pot arribar a la república. Com? Entenem que és la realitat més propera i

Sociòloga, activista i la candidata més jove

Anna Saliente, amb només 27 anys, és la candidata més jove en aquestes municipals. Aquesta sociòloga que treballa en la defensa dels drets de les dones que exerceixen la prostitució en una entitat del tercer sector, va néixer al barri del Baix Guinardó, l'agost del 1991. L'any 2013 es va traslladar a Horta, on ens ha citat per a l'entrevista, concretament a la plaça Eivissa. "Horta és pau, és com viure en un poble", diu mentre se sotmet a la sessió de fotografies. Mentre estudiava sociologia ja es va mobilitzar contra la pujada de taxes. Va ser en arribar a Horta que va entrar en contacte amb la CUP, i hi va començar a militar uns mesos més tard. Ha estat membre del secretariat municipal i també ha fet de representant ocasional en el consell polític nacional. Actualment és militant de la CUP i d'Endavant i participa en el teixit associatiu del barri d'Horta, a l'ateneu popular i al CDR.

No es pot governar per a tothom a Barcelona com deia Colau. O es governa per als poders fàctics o per a les classes populars

en la qual l'autoorganització popular fa més palès el que són els límits competencials, legals, la construcció d'alternatives. Barcelona, però, és un cas concret. Barcelona és com una ciutat estat, i això ens genera reptes. És una dificultat respecte al municipalisme que nosaltres tractem, en què fins i tot governem, però també un avantatge, ja que el que s'articula des d'aquí és molt més fort i simbòlic. Ara, l'estratègia no pot ser tenir un alcalde independentista i prou. Un alcalde independentista, per a què? Aquesta sembla l'estratègia d'ERC, però què fareu si tenint la Generalitat no ho heu fet? El govern de la Generalitat està tendint cap a una línia independentista fictícia, que és el pacte amb l'Estat, i creiem que, en vista de la incompareixença del govern, cal fer-ho des dels municipis.

En el document també demaneu que no es deixin desamparades les víctimes de

Farem tot el que calgui per evitar que la dreta de Valls o els aliats del 155 de Collboni puguin ser alcaldes de Barcelona

I'l-O. S'està fent?

L'Ajuntament pren posició quan l'Estat vulnera drets, però des de quina perspectiva? Colau diu que el judici és un error, i no, no és un error, el judici és la reacció lògica de l'Estat davant d'una amenaça de trencament. No és una qüestió puntual, sinó que forma part de la mateixa configuració de l'Estat. El tema és que en el moment en què les institucions no acompanyen la desobediència del poble, se'l deixa desprotegit. Per això és important la qüestió dels llaços. Quan les institucions claudiquen, el que passa és que la repressió caurà directament sobre el poble i, a més, no hi haurà el suport que estan tenint ara els que estan sent jutjats; això, dit amb tota la solidaritat cap als presos polítics i els exiliats.

Quin és el concepte de la seva llista a Barcelona, en la qual barregen gent del moviment amb gent provinent de di-

S'ha de crear un preu de referència per a l'habitatge; ha de ser social i ha d'estar al voltant del 20% dels ingressos familiars

verses lluites ciutadanes?

És el mateix que vam fer el 2015. No som una candidatura de polítics professionals i, per tant, volem incorporar les diverses visions, lluites, de Barcelona. Amb aquesta idea, en les vuit primeres posicions hi ha persones que no són orgàniques de la CUP i d'altres que sí. Però, com el 2015, les deu posicions següents són per a les diverses lluites, per reforçar la unitat popular des de les institucions. I les altres posicions són per als candidats als districtes. Això no és obligat, però creiem que és el més democràtic.

I com és habitual, tots nous. Doneu avantatge als contraris?

En clau mediàtica i electoralista, hauria estat més fàcil que es presentés de cap de llista una de les persones que fa quatre anys que són a l'Ajuntament, ja sigui perquè seria una cara més coneguda, ja sigui pel coneixement municipal, sobre-

tot en clau tècnica. Això hi és i s'ha de dir, perquè negar que això ens genera un problema mediàtic és fer-nos trampes al solitari. Ara, a llarg termini, pensem que les dinàmiques de la institució generen unes lògiques centrades en el fet que l'objectiu sigui mantenir una quota de poder. Això dubto que passés en la nostra organització, per com està configurada, però quan les persones passen molt temps en un àmbit concret, la visió que tenen pot quedar condicionada per aquest marc. Aquesta manera de fer és una assegurança per no convertir-nos en un partit de l'*statu quo*.

En la presentació de la llista, vau assegurar que l'objectiu fonamental era seguir lluitant contra la marca Barcelona. Però, aquests darrers quatre anys, no hi ha hagut un govern que la combatia?

La marca Barcelona no deixa de ser la idea de neoliberalisme aplicat a la ciutat; una determinada fase del model capitalista, la qual es basa en la privatització de tot, en l'especulació immobiliària primer, i en la turística després; és la Barcelona que s'ha anat encarint i ha acabat expulsant els veïns i veïnes. Abans de les municipals del 2015, hi va haver un intent de fer una confluència per als comicis. Nosaltres vam participar en les converses amb la gent que va acabar formant Barcelona en Comú, però vam marcar una línia vermella: si venim a ser una candidatura transformadora, si venim a qüestionar el que ha estat la Barcelona dels darrers 30 anys, no pot ser que en formi part una de

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**ELECCIONS**

les formacions polítiques que n'han estat creadores, Iniciativa. Aquest va ser el principal motiu que ens va fer creure que havíem d'anar sols. Entenem que, en aquests quatre anys, aquest model no s'ha qüestionat, no s'ha qüestionat en l'àmbit turístic, no s'ha qüestionat el poder dels poders fàctics... Deien que volien fer el govern de tots, i això ja falla! No es pot governar per a tothom a la ciutat de Barcelona: o governes per als poderosos, per als poders fàctics, o governes per a les classes populars. Aquesta visió, contradictòria de partida, és una mostra del que ha acabat passant. Segurament s'han fet molts esforços pal·liatius per lluitar contra la desigualtat, una cosa que no deixa d'estar dins la visió clàssica de la socialdemocràcia, però no s'han confrontat els interessos fàctics.

Què ha passat amb l'habitatge?

Hí ha hagut un model d'especulació urbanística, en què tot el que s'ha construït, fins i tot des de l'administració, ha passat a mans privades, cosa que ha generat que només un 1,6% del parc d'habitatge sigui de lloguer social. A més, s'ha produït l'atac dels fons volor i els grans tenidors de deixar pisos buits per generar un augment del preu de l'habitatge. Hi ha una tendència a dir que la solució és la construcció. Nosaltres defensem que no cal construir, perquè la ciutat ja està prou densificada. A més, tota la construcció s'hauria de fer des d'una constructora municipal. Defensem que s'ha de regular el preu de l'habitatge: s'ha de crear un preu de referència i no s'ha de fer d'acord amb la llei de l'oferta i la demanda. El que cal és mirar els ingressos de la gent i, a partir d'aquí, posar un percentatge, que a Barcelona creiem que ha de ser un 20% dels ingressos familiars. Hi ha d'haver criteri social en aquest aspecte. I l'eina més factible actualment és seguir l'informe del col·lectiu Ronda per expropiar pisos buits de grans tenidors amb la fórmula de decretar l'emergència social.

Falta un discurs d'esquerreres sobre la seguretat?

És possible... No sé si l'esquerra no ha estat capaç d'articular un discurs o si el que passa és que el discurs que articula l'esquerra té menys recorregut mediàtic. El discurs de l'esquerra ha estat basat en la idea que l'augment de les desigualtats i l'augment de la pobresa fan augmentar la inseguretat. I ha deixat clar que la solució són polítiques socials i no tant mecanismes punitius. A més, l'índex de presentació de denúncies ha baixat, i això és producte de diverses coses, com ara el fet que molts dels delictes es cometien contra persones d'origen immigrant, que potser no poden presentar la denúncia, i per desconfiança en la policia i la justícia.

Què farien amb la Guàrdia Urbana?

La Guàrdia Urbana ha d'estar molt més formada en qüestions com ara la lluita contra la violència masculista, els drets de persones migrades, l'estigmatització de determinats col·lectius com ara la prostitució i els manters... El cos de la Guàrdia Urbana no té ni un 5% de dones. Especificacions com aquestes milloren molt la manera com s'aborda la seguretat, però són molt menys mediàtiques que prome-

JUANMA RAMOS

tre 1.500 agents més. També creiem en una policia més de barri, una policia més en clau de mediació. I, a més, hi calen mecanismes de control. Ha funcionat com un *lobby* polític, i Barcelona en Comú no ha pogut revertir-ho.

Què cal fer amb els manters?

La nostra proposta és la zonificació, àrees on es pugui treballar sense persecució policial. També hi ha el tema de la recol·locació laboral per a les persones que vulguin provar una altra feina, com tallers de pesca artesanal al port de Barcelona, per exemple.

Però la cooperativa proposada no va acabar de funcionar.

Va ser una cosa molt reduïda, que donava solució a poques persones... Ara, amb la proposta sí que van dissoldre, tristament, la reivindicació, però sense aconseguir res, perquè les vulneracions dels drets continuen. Això Barcelona en Comú ho va fer amb més coses. Nosaltres sempre diem que en el moment en què entren a l'Ajuntament, el 2015, els carrers de Barcelona s'apaguen, i això revertí el 2017, però hi ha un moment en què hi ha una certa cooptació de la mobilització popular per part del govern.

Part de la inseguretat i l'incivisme té a veure amb el model de turisme?

Segurament. Al final, el model de massificació turística que s'ha construït genera molts problemes de convivència; és un model basat inherentment en l'oci i que genera problemes de convivència, sobretot al centre de Barcelona. L'enquesta de victimització, i això es diu menys, també deia que augmentava el nombre de conflictes amb els turistes.

Però no es pot tancar la ciutat de Barcelona als turistes.

No, no. Nosaltres no parlem mai de tancar Barcelona als turistes; tots viatgem. Nosaltres no critiquem el turisme de masses, sinó la massificació del turisme, perquè criticar el turisme de masses també té un punt classista. Ara, això sí, apostem pel decreixement. El nombre de visitants és desproporcionat.

Com es fa, això?

El creixement turístic és una cosa espontània i sense el suport de les polítiques municipals? Més enllà de dissoldre el Consorci de Turisme, hi ha el pla d'actuació municipal, que és l'eina de regulació, i que ara aposta per l'estancament i no pel decreixement. Aquesta mateixa

eina, amb participació popular, pot servir per apostar pel decreixement i donar-ne les eines.

Una de les propostes d'aquesta campanya seria el peatge de congestió. Què en penseu?

Entenem que hi ha d'haver mesures per millorar la qualitat de l'aire, i més quan saps que provoca 400.000 morts prematures l'any. S'han d'aplicar mesures de pacificació dels carrers. Pel que fa al peatge, no és una mesura que introduïm en el programa, perquè entenem que provoca una segmentació de classe. La idea és que hi hagi menys cotxes a Barcelona, no pas que tots els que hi hagi siguin Audi. La mesura central ha de ser la intensificació del transport públic, la pacificació de les vies, els carrils bici i altres formes de mobilitat. Ara, si s'ha de parlar del peatge com una mesura d'emergència, per a un moment concret, l'entendríem com una mesura transicional i amb algun tipus de tarifació segons els ingressos econòmics.

I de superilles, cal fer-ne més?

En la fórmula, hi estem d'acord. La crítica, en tot cas, és als casos concrets, per la falta de participació veïnal o el control de la gentrificació. Però entenem que no deixen de ser solucions parcials en determinats llocs. La solució final no és la pacificació de determinades zones, sinó la pacificació total, i això només s'aconsegueix millorant el transport públic. I en aquesta línia també incorporarem en el programa la construcció d'aparcaments dissuasius.

En el conflicte entre el taxi i els VTC, us heu pronunciat clarament a favor dels primers. Però la manera de fer dels segons no és cap a on anem?

Dependrà. És una tendència, és cert. A través d'aquesta mal anomenada "economia col·laborativa", el neoliberalisme vol carregar-se el treball tradicional i cercar noves fórmules amb què, a banda de precarització, es generi, i això és encara més determinant, una fragmentació total de la classe treballadora. No sé cap a on anirem, però, en el cas de Barcelona, la lluita del sector del taxi és un exemple de com s'ha pogut aturar aquesta dinàmica i mostra que la classe treballadora continua tenint eines.

Els comerciants no us van convidar al seu debat perquè diuen que en quatre anys no us han vist fer propostes en aquest àmbit. En teniu?

Barcelona ha tendit cap a les grans i mitjanes superfícies, i nosaltres apostem per una defensa del comerç de proximitat. També defensem com a patrimoni els comerços emblemàtics de Barcelona, i llocs com la Boqueria. La nostra proposta concreta en el programa és la creació d'economats municipals. En la línia de la municipalització de serveis, aquesta podria ser una eina de suport als petits comerciants que poguessin fer-la servir puntualment, i per des de la regulació de preus— generar competència al gran sector privat. Tot això, és clar, està vinculat amb la nostra proposta de canvi, de canviar les maneres de relacionar-nos, d'una ciutat diferent, de la ciutat compacta, on no s'hagi d'agafar el cotxe per anar a comprar... ■